

Utopia

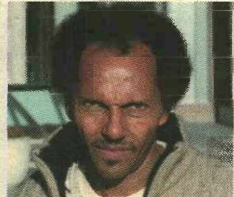
SEPTEMBER 2007

STUDENTAVISA I TROMSØ

Nr 11 • Uke 39 • ÅRGANG 32

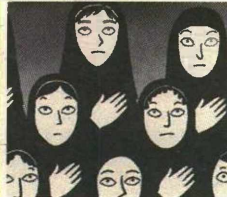
KREVER UNNSKYLDNING

Politimester Truls Fyhn
år reaksjoner
nyheter side 2 og 5

SKARPE STREKAR

Utopia tar pulsen
på teikneserien
Kultur side 27-29

LATTERLIG AKSJONISME

Medisinstudentar
med frisk resept
Kultur side 20

DISKRIMINERENDE AV FYLKESKOMMUNEN

STUDENTTINGET I TROMSØ MENER TROMS FYLKESKOMMUNE
MENER DE DISKRIMINERER HØGSKOLESTUDENTER MED RABAT-
TORDNINGENE PÅ KOLLEKTIVTRANSPORT, SOM KUN GJELDER FOR
STUDENTER UNDER 30 ÅR.

NYHETER SIDE 7

SPRÅKMAGIKER

Kristine Bentzen titter
inn i hjernen din via språket
Magasinet side 12-13

NEWS IN ENGLISH

Meet the new leader of ISU,
Mohammad Kabir.
Page 8

PS
portalen
<http://ps.uit.no>

PS!

- lurer du på noe?

- vil du chatte med andre om studentlivet?

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø
Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere
sosiale, psykologiske og eksistensielle spørsmål.
Logg deg inn på <http://ps.uit.no>

Utopia

ANSVARLIG REDAKTØR
TALE SEVERINA HALSØR
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR
JØRN NORMANN PEDERSEN
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR
INGE STEINE
inge@utopia.no

FOTOSJEF
MARIUS HANSEN
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF
ALEXANDER PRESTMO
alexander@utopia.no

IT-ANSVARLIG
PÅL ANDREAS TOMTER
it@utopia.no

REDAKSJONEN
ANDREAS WILLERSRUD
ASKILD GJERSTAD
BENEDIKTE AAS
FRANCELINE RAMALHO
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
GRY ELISABETH MORTENSEN
HARALD B. ZEIGLER
HELENE SKJEGGESTAD
IDA WALENIUS
INGA B. TØLLEFSEN
INGVILD BUHAUG
JENS HARALD KIELLAND
JOEP AARTS
KJELL-STURE JOHANSEN
KRISTIN TORGENSEN
LONE DYBDAL
MANDAGSMAGNUS
MARIT OPSAHL
MARIE S. JOHANSSON
MATS AAS
RUNE ALEXANDERSEN
SIGRID M. HOHLE
SIRI GASKI
STIAN BRAGTVEDT
TORA ALEXANDERSEN
TRYGVE SØRENSEN
YANNICK VAILLE

UTROPIA
Universitetet i Tromsø
Hovedgården

9037 Tromsø
Telefon: 77645900
Telefaks: 77645199
www.utopia.no
utopia@utopia.no
TRYKK
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

SI DIN MENING
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.
Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.
Debattnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

TIPS OSS!
De to beste tipsene dette semesteret blir belønnet med gavekort fra Akademisk Kvarter.

REDAKSJONSMØTE
Onsdag 26. september kl. 20:00, 3. etasje på Driv.

Mandag 1. oktober kl. 16:15 på desken like ved Café Bodega, Teorifagsbygget, hus 2.

pressens faglige utvalg
PFU

TALE SEVERINA
HALSØR
ANSVARLEG REDAKTØR

LEIAR

MINISTER PÅ PRØVETID

Etter at SV gjekk på ein smell ved lokalvala og mista omlag halvparten av oppsluttinga frå stortingsvalet, var det mange som heva stemma for at Kunnskapsminister Øystein Djupedal måtte gå av. I denne utgåva av Utopia går rektorane ved både Universitetet og Høgskolen i Tromsø til angrep på manglande oppfølging av måla i Soria Moria-erklæringa.

Det er klart at eit parti som satsar soppass høgt på forskning og høgare utdanning og ikkje minst har ein så stor del av sine veljarar i denne gruppa, måtte tape på å ikkje gjennomføre det dei lova på desse områda under valkampen. Overføringane til høgare utdanning har gått ned, ingen av dei lova stipendiatstillingane er å sjå og målet om at tre prosent av brutto nasjonalprodukt skal gå til høgare utdanning er utsett med endå ti år. Det er tydeleg

at Djupedal slit med å få gjennomført politikken til partiet sitt når det kjem til høgare utdanning og forskning. Han klarar ikkje å setje fokus på og overty sine regjeringskollegaer om å prioritere desse områda når budsjett skal forhandlast fram og pengar fordelast. Som Kunnskapsminister har han ikkje gjort mykje for oss i denne enden av utdanningsrekkja og mange er veldig skuffa over at det som på mange måtar er akademikarane sitt parti ikkje gjer meir for sine egne.

No får vi berre håpe at SV sitt katastroferesultat ved valet kan gjere at Kunnskapsministeren tek til seg den massive kritikken og gjer vendereis i dei siste dagane før statsbudsjettet blir lagt fram. Djupedal må bli klarare i si profilering av forskning og høgare utdanning innad i regjeringa, og budsjettet bør syne ei tydeleg prioritering av desse postane. Om ikkje er det nok på tide at Djupedal tek hatten sin og går.

Fy-ord frå Fyhn

Politimesteren i Tromsø, Truls Fyhn, har i det siste vore i hardt vær etter hardnakka å

stadfeste sin rett til å bruke ordet «neger». Han hevdar ordet er ikkje er straffbart å bruke og difor heilt akseptabelt. At Fyhn ikkje sjølv reagerer på ordet skal han få lov til å halde fram med, men å meine det er eit akseptabelt ord å bruke som ein offentlig person i Noreg i dag er heilt hårreisande. – «Neger» har vært brukt i alle herrens år. Det er først nå at noen står frem og sier de opplever dette ordet som belastende. De må imidlertid akseptere at dette er vanlig å bruke, seier Fyhn i eit intervju med NRK. Eit slikt utsegn er utruleg arrogant frå politimestaren si side. Dei kjenner som kjend best kor det trykker, dei som har skoen på. Og om somme opplever ordet «neger» som diskriminerande, er det ikkje opp til Fyhn si magekjensle å avgjere om bruk av ordet er akseptabelt eller ikkje. Som ein viktig offentlig person burde Fyhn vite betre enn å te seg så provoserande i media og misbruke makta si ovanfor store delar av befolkninga, slik han har gjort heilt unødigg i denne saka.

VI SOM IKKE BYGDE NORGE

KOMMENTAR

TEKST: ASKILD GJERSTAD
ILLUSTRASJON: ARKIV

Dei siste åra har det slått meg kor mange i tju- og tredveåra som slit med ei kjensle av å vera skuffa over kva livet har å by på. Eit typisk utslag av denne kjensla høyrte eg her om dagen: «Vaksenlivet blei aldri slik eg trudde det skulle bli, korkje jobben eller privatlivet har levd opp til dei forventningane eg ein gong hadde». Kva er det som gjer at så mange av oss er desillusjonerte?

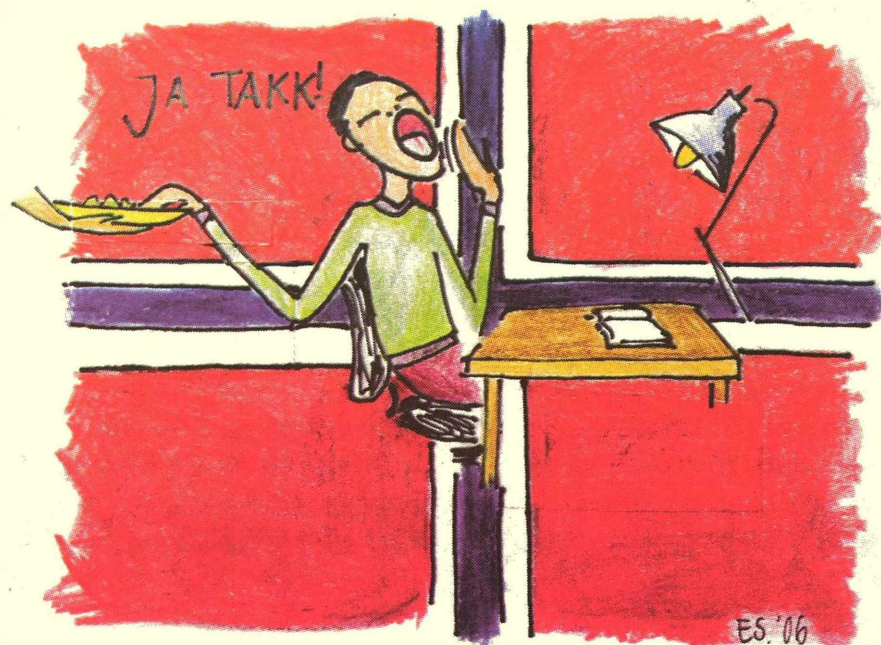
Oppfatninga av å vera desillusjonert, skuldast truleg fyrst og fremst manglande visjonar i privatlivet. Sterkast er nok oppfatninga av at det er svært vanskeleg å finna seg ein livsleidsagar i vår tid. Mange er i eit forhold, ein god del av desse i mangel eller i vente på noko betre. Alt for mange av dei eg kjenner, føler seg meir eller mindre ferdige med kjærleiken, fordi dei har gitt opp å nokon gong finna ein partnar dei verkeleg passar saman med.

Ein anna aspekt som gjer mange desillusjonerte, er kjensla av at arbeidslivet og den jamne, grå vaksenkvardagen ikkje byr på dei utfordringane og dei opplevingane som mange trudde den skulle. For ei tid sidan var eg på rangel med tre karar tidleg i tredveå-

ra. Alle tre med gode universitetsgrader frå UiTø, alle tre med relativt ferske, attraktive jobbar. Felles for dei tre var at dei etter ei tid i arbeidslivet følte at jobben deira korkje var utfordrande eller utviklande. Dei tre gjekk ut av universitetet med ein visjon om å gjera godt arbeid i ein interessant jobb. I realiteten opplevde dei at arbeidslivet krevde at dei gjorde middels innsats, og konsekvensen var at ein talte dagar til helg og månader til ferie. Sjølv om langtfrå alle er like misnøgd med arbeidet som desse karane, er det ingen tvil om at alt for mange er skuffa over at arbeidslivet er mindre utfordrande og utviklande enn det me forestiller oss som studentar.

Ei meir politisk forståing av kvifor me er desillusjonerte, er det å tilhøyra den generasjonen som Erlend Loe i boka «L» omtalar som «vi som ikke bygde Norge». Loe sitt utgangspunkt er at han tilhøyrer generasjonen som er komen til duk og dekkja bord som barn av ein svært generøs velferdsstat. Alt det viktige er ferdigbygd, for Loe sine gutar står det berre att å dyrka seg sjølv og sine egne navlebeskuande prosjekt. Ti år etter at Loe skapte sitt naive og ironiske univers, er det grunn til å spørja om hans allegori framleis er gyldig?

«Vi som ikke bygde Norge» er nok framleis

eit bilete som mange kjenner seg att i, kanskje står det likevel for fall? Både 11. september og det sterke fokuset på klimaendringane det siste året, viser at både Noreg og heile den vestlege verda står ovanfor utfordringar som inneber at me må byggja samfunnet vårt på nytt. Som barn av det norske oljeeventyret er me ufriviljug blitt fanga i eit forbruksmønster og i ein livsstil som har brakt verda ut i ei djup økologisk krise, samtidig som me er ansvarlege for å finna løysinga på denne krisa.

Kva skal me så gjera for å koma ut av vår

eksistensielle krise? Ifølge filosofen Hannah Arendt har livet to aspekt, eit privat og eit offentlig. Mennesket kan ikkje nå sitt fulle potensial utan å delta i begge desse sfærene, og vår samtid sitt ein-sidede fokus på det private vert slik sett eit blindspor. Sjølv om mange deltek på den offentlege sfæren i nokre samanhengar, er det påfallande kor lite politisk aktive mange av oss er. Dersom det finnes ein veg ut av det desillusjonerte er det ingen tvil om at den går gjennom engasjementet for noko anna og større enn vår private velvære.

PÅ DJUPT VANN

FÅR KRITIKK: Øystein Djupedal får kritikk fra NSU for det de mener er halvhjertet utdanningspolitisk innsats.

Kunnskapsminister Øystein Djupedal får ramsalt kritikk fra alle hold for den manglende satsninga på norsk høyere utdanning. – De resultatene SV får utdanningspolitisk er bare småtter i forhold til valgløftene, sier Per Anders Langerød, leder i Norsk Studentunion.

Spenninga er stor blant studentorganisasjonene, forskningsmiljøene og landets høyskoler og universiteter før statsbudsjettet for 2008 offentliggjøres fredag 5. oktober. Etter de store forventningene som kom etter den rød-grønne maktovertakelsen i 2005 og den nye regjeringas Soria-Moria erklæring, var årets statsbudsjett en stor skuffelse da det ble lagt fram for knappe ett år siden. Per Anders Langerød, leder for Norsk Studentunion (NSU), synes det er synd at SV har framstått som så tafatt som de har innenfor høyere utdanning.

Krever tilbakeføring

I Soria-Moria erklæringen loves det at Norge skal bruke 3 prosent av bruttonasjonalprodukt på utdanning innen år 2010. I fjor ble dette utsatt til år 2020 av regjeringa, og i statsbudsjettet fra 2006 gikk overføringene til høyere utdanning faktisk ned med en hel prosent da det ble kuttet med 274 millioner kroner. I tillegg står det i Soria-Moria at regjeringa spesifikt skal satse på nye stipendiatstillinger, men ikke en eneste krone ble bevilga til dette i 2007, selv om undersøkelser viser at Norge trenger minst 480 nye stipendiatstillinger hvert år.

– NSU krever at kuttene skal tilbakeføres

ved årets statsbudsjett, i tillegg til at budsjettet skal økes ytterligere utover dette. I tillegg krever vi at regjeringa gjør alvor av sine løfter om den omfattende studentboligutbygginga på 1000 nye boliger årlig, slik de har lovet. Vi krever også at regjeringa øker studentfinansieringa til tilsvarende minst fattigdomsgrensa, som er på 95 000 i året. Studenter bør også få pensjonspoeng tilsvarende 2G, ramser Langerød, og legger til: – Likevel har SV etter min mening en veldig god utdanningspolitikk, men det får desverre ikke gjenskinn i det som blir satt ut i livet av regjeringa

– Det er noe halvhjerta over SVs utdanningspolitiske innsats i regjeringa.

Skuffede rektorer i Tromsø

Høgskolen i Tromsø og Universitetet i Tromsø er heller ikke fornøyd med regjeringas innsats og bevilgninger til forskning og høyere utdanning. Ulf Christensen, rektor ved Høgskolen i Tromsø (HiTø) synes også SV og Djupedal har vært for lite synlige i forhold til satsning på høyere utdanning. – Nå må det komme flere stipendiatstillinger, krever han. Han ønsker seg en betydelig tyngre satsning på forskning, og særlig profesjonsforskning. – I tillegg har vi på HiTø forhåpninger om at vi får nye studieplasser innenfor de ingeniørutdanningene våre som er retta mot nordområdene, og det har vi gitt sterke signaler om til regjeringen.

Likevel berømmer han Djupedal på et punkt: – Vi er veldig glade for at ministeren har fulgt opp det nyetablerte Kunsthøgskolen, vår nye samtidskunstutdanning, så det skal han ha all honnør for.

Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø og styreleder i Universitets- og høgskolerådet, ser i likhet med NSUs Langerød store sprik mellom valgløftene og Soria-Moria-erklæringen. Han har en liste med krav og ønsker til det kommende statsbudsjettet: – Jeg ønsker at vi snarest mulig får på plass 480 nye stipendiatstillinger og at fjorårets kutt til utdanningsinstitusjonene tilbakeføres, samt at bevilgningene økes utover dette, sier han og fortsetter: – Vi har også signalisert at vi ønsker 50 milliarder avsatt til Forskningsfondet, og 450 millioner avsatt til infrastruktur og utvikling i nordområdene, eksempelvis prosjektering av flere isgående fartøy og videreutvikling av marin bioprospektering. I tillegg ønsker vi ytterligere 30 millioner til styrkning av UiTs nordområdesatsing.

Aarbakke understreker at han støtter studentenes krav til regjeringa når det kommer til studentvelferd, høyere stipend og lån, samt flere studentboliger.

– Jeg ønsker også å påpeke at regjeringspartiene har sagt det meste i forskningsmeldinga og Soria-Moria-erklæringa. Når gjelder det bare å gjennomføre det. Universitetet i Tromsø skal levere de resultatene Regjeringa ønsker, men da må vi få støtte, både politisk og ikke minst økonomisk.

– SV er utdanningspartiet

Lena Jensen, SVs stortingsrepresentant fra Troms og medlem av utdannings- og forskningskomiteen, mener kritikken mot SV er malplassert og urettferdig.

– SV er det partiet som står på for høyere

utdanning og forskning. Det er SV som drar lasset i denne regjeringa, og det blir fullstendig feil å rette alt skytset mot SV, da er det eventuelt våre regjeringspartnere man burde rette det mot, mener hun.

Jensen påpeker at SV i regjering har gjennomført NSU sitt krav om indeksregulering av studielånsrenta, Regjeringa har bevilget 2.4 milliarder ekstra til forskning over de siste to årene, i tillegg til at det har blitt bygget nye studentboliger.

– Likevel er det vi har fått gjennomført langt under målsetninga. Vi jobber for å få på plass ytterligere midler til studentboligutbygging og studentvelferd, slik at studentene får trygge og stabile rammer rundt studietilværelsen sin. Disse rammene er veldig viktige for oss å få på plass, for det er jo nettopp utdanning, kunnskap og kompetanse Norge skal leve av i framtida, poengterer SV-politikeren, før hun fortsetter: – Kuttet til de høyere utdanningsinstitusjonene i fjor på en prosent var svært lite ønskelig for oss som parti, og vi håper og tror kuttet til tilbakeføres ved neste års statsbudsjett.

– I tillegg har vi pressa veldig på for å få flere stipendiatstillinger til neste år, sier hun.

Lena Jensen og hennes kolleger i regjeringspartiens parlamentariske grupper vet like lite som alle andre hva som blir resultatet av Regjeringas interne dragkamp om fordelingene og prioriteringene i statsbudsjettet. – Vi får bare vente i spenning til 5. oktober, avslutter hun.

Tekst: Magnus Aamo Holte

Foto: Ruth Helen Thorheim (Arkivfoto)

BACHELOR UTEN MENING?

Bachelorstudentene ved Marin bedriftsledelse på Norges Fiskerihøgskole frykter å bli utkonkurrert av sine motparter ved andre institusjoner når de trer inn i arbeidslivet.

Ingrid Bruun, bachelorstudent i marin bedriftsledelse ved Norges fiskerihøgskole (NFH), frykter at navnet på bachelorgraden hennes kan svekke hennes konkurranseedyktighet i arbeidsmarkedet. Hun er en av studentene som har stått i spissen for en underskriftskampanje for å få endret navnet på bachelorgraden. – På tross av at vi tar et flertall økonomiske og administrative fag får vi et vitnemål der graden vår heter bachelor i kultur- og samfunnsfag, sier Bruun opprørt.

Frykter å bli nedprioritert

Hun frykter at hennes egen og klassekameratenes søknader vil havne nederst i bunken av søknader når de skal entre arbeidsmarkedet. Videre stiller hun seg spørrende til hvordan NFH kan forsvare å dele ut en grad som tilsier at studentene kan noe de ikke kan. Det nærmeste Marin bedriftsledelse kommer samfunnsforståelse er et støtteemne i organisasjonsteori ved Institutt for statsvitenskap. Bruun opplyser om at den eneste mulighet hun og klassekameratene har å få en økonomi-grad er å ta en master. – Er dette et signal om at en bachelor fra NFH er verdiløs? undrer hun.

Enorm respons blant medstudentene

Så langt har underskriftskampanjen fått enorm respons på studiet, Bruun kan vise til 79 underskrifter så langt. – Vi har fått enorm respons fra medstudentene våre og mangler fortsatt en del underskrifter fra folk som har sagt seg villig til å skrive under, men ikke har fått tak i oss enda, sier Bruun

entusiastisk.

Etter møter med Studentstyrets arbeidsutvalg håper hun at initiativet fra NFH - studentene vil bli hørt av ledelsen. Utdanningspolitisk ansvarlig i arbeidsutvalget, Eyvin

KREVER HANDLING: Bachelorstudent Ingrid Bruun ender opp med bachelorgrad i «kultur- og samfunnsforståelse», enda hun studerer økonomi.

Sommerseth, har vist stor interesse for saken. – Synliggjøring av studietilbudet ved UiT er utrolig viktig, det er nok studiesteder her i landet som tilbyr økonomiutdanning. Dersom NFH ikke evner å gi studentene sine en grad som reflekterer kompetansen deres vil det straffe seg på lang sikt også for NFH, sier han.

Verdiløs bachelor?

Sommerseth er bekymret over signalet NFH sender ut når studentene må ta en master for å få "riktig" navn på graden sin. – Det gir på et vis et inntrykk av at en bachelorgrad er verdiløs, sier Sommerseth.

Studentstyret har i sitt arbeidsprogram for denne perioden vedtatt at de ønsker å "se på strukturen og innholdet i bachelorgraden og den kompetansen

graden kommuniserer til arbeidslivet". – Studenter er interessert i å få en utdanning de kan bruke til noe, ikke en grad som kun er et springbrett til videre studier, med liten relevanse for inntreden i arbeidslivet, legger Sommerseth til.

Tas opp i studentstyret

Etter et særdeles positivt møte mellom arbeidsutvalget og Ingrid Bruun, har arbeidsutvalget vedtatt at de skal ta opp saken på neste studentstyremøte og forhåpentligvis få et vedtak i retning av at et samlet studentstyre støtter NFH studentene. Dette vil

BEKYMRET: Eyvin Sommerseth mener saken gir et visst inntrykk av at en bachelorgrad er verdiløs.

forhåpentligvis være et positivt bidrag når initiativet tas videre. – Vi har fått beskjed om at en såpass omfattende sak som navneendring på en bachelor krever at den blir tatt opp i både universitets- og NFH-styret, sier Bruun.

Derfor håper hun at studentrepresentantene i Universitetsstyret vil fremme deres sak og gjøre sitt ytterste for å få gjennomført navneendringen.

Studentrepresentant i Universitetsstyret, Øyvind Johnson, er positiv til å ta opp saken for styret. Han ønsker å sette seg inn i saken, samt møte studentene bak initiativet for å få bedre innsikt i problemstillingen. – Som studentrepresentant i universitetsstyret er det viktig for meg å kunne ta opp saker som engasjerer studentene, sier han.

Johnson håper å få fremmet saken for universitetsstyret, men tar forbehold om at dette er en sak som sansynligvis må vedtas i NFH-styret før det eventuelt vil bli tatt opp i Universitetsstyret.

Tekst: Andreas Willersrud
Foto: Tora Alexandersen

sf Studentforsikringen

NÅ KAN DU KJØPE STUDENTFORSIKRINGEN!

Forsikringen av og for studenter

www.nsu.no

Leveres av Norsk Studentunion i samarbeid med Gouda Reiserforsikring og Handelsbanken Liv

REAGERER PÅ FYHNS UTSPILL

Studenter ved Universitetet i Tromsø reagerer på at politimester Truls Fyhn synes det er helt greit å bruke ordet «neger». – Institusjonalisert rasisme, sier Aman Kedin Kamsare.

I Bladet Tromsø 19. september kunne man lese at Truls Fyhn, politimester i Tromsø, synes det er helt greit at at politifolk bruker ordet «neger» og at han nekter å etterleve det han kaller «politisk korrekt språkbruk». Aman Kedin Kamsare, som opprinnelig er fra Etiopia, synes dette er skremmende. – Når en politimester, som er en offentlig person, går ut og sier dette, så vitner det ikke bare om fremmedfrykt og rasisme, men om en institusjonalisering av dette, mener Kamsare. – Det er fullstendig uakseptabelt, legger han til.

Kamsare trekker fram blant annet Obiora-saken fra Trondheim og Ali Farah-saken fra Oslo som eksempler på denne institusjonaliseringen. – Skremmende utvikling, mener han.

Historisk ladd begrep

Kamsare mener ordet «neger» kan knyttes opp mot den europeiske slavehandelen, og at begrepet har en rasistisk etymologi. – Ordet ble først benyttet av europeiske kolonimakter som Storbritannia og Belgia om slaver og har derfor en viktig historisk betydning som er entydig med undertrykkelse og diskrimi-

nering, sier Kamsare, som krever at Fyhn må gå ut offentlig med en unnskyldning. – «Neger» er et diskriminerende og stigmatiserende ord og Truls Fyhn har opptrådt fullstendig uakseptabelt i denne saken. Han må gå ut offentlig og trekke tilbake uttalelsene sine og komme med en unnskyldning, mener Kamsare.

Studenter reagerer

Moustapha Babikir, fredsstudent ved Universitetet i Tromsø, er enig med Kamsare at politiet ikke bør bruke ordet «neger». – Hvorvidt ordet er diskriminerende eller ikke, avhenger veldig av situasjonen det blir brukt i. Men som politimester og offentlig person bør man ikke bruke det. Jeg kjenner veldig mange som blir fornærmet av det, forteller Babikir.

Yonas Biniam, student i sosialantropologi, synes heller ikke er greit å bruke ordet «neger».

– Truls Fyhn er åpenbart en person som ikke forstår konnotasjonene og følelsene knyttet til ordet, sier Biniam og legger til: – Han vet ikke hva han snakker om.

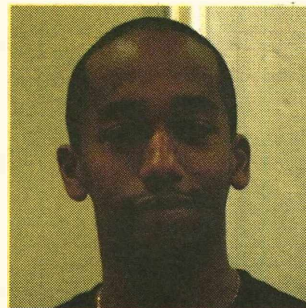
NRK kan mandag 24. september melde at Fyhn er blitt anmeldt for rasisme.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

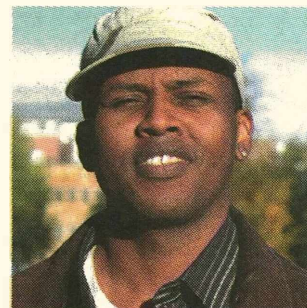
Foto: Jørn Normann Pedersen

REAGERER: Aman Kedin Kamsare synes lite om politiets bruk av ordet «neger».

Yonas Biniam

Moustapha Babikir

NOTISER

Universitetet etterforskes

Politiet etterforsker Universitetet i Tromsø for grove brudd på arbeidsmiljøloven, melder NRK. Bakgrunnen er at en ansatt ble forgiftet da han skulle fjerne søppel fra Norges Fiskerihøgskole. Det var trolig giftige kjemikalier som var kastet i restavfallet i stedet for i spesialavfall. Det er Universitetesledelsen selv som har meldt saken til politiet. – Vi ser svært alvorlig på dette, og i tillegg til å melde saken til politiet har vi bestilt en ekstern granskning av våre rutiner når det kommer til helse, miljø og sikkerhet, sier Lasse Lønnum, direktør ved UIT.

Det er foreløpig usikkert hvorvidt saken stammer fra dårlige avfallsrutiner eller om Universitetsansatte bryter disse rutineene. – Vi vet enda ikke hva som er skyld i dette, men ting tyder på at noen har kastet noe i restavfallet som ikke skal være der, sier Løn-

num og legger til at Universitetet har iverksatt en intern evaluering og ser på en rekke tiltak for å forhindre at dette skjer igjen.

NSU-forsikring selger ikke

Etter fire måneder med markedsføring har bare 40 av de 93 000 studentene knyttet til Norsk Studentunion (NSU) kjøpt unionens uføreforsikring, melder Universitas. Siden mai har studenter i hele Norge hatt mulighet til å kjøpe blant annet uføreforsikringer spesialdesignet for studenter. Men tilbudet, som er jobbet frem av NSU i samarbeid med forsikringsmeglingsfirmaet Bafo, er ikke tatt imot med øredøvende entusiasme så langt. Flere lokale NSU-lag ønsker ikke å promotere forsikringen, noe som utvilsomt er skyld i dens lave salgstall. – Vi vil ikke løpe det private næringslivets ærend, sier Øyvind Mikalsen, studentstyreleder i Tromsø, til Universitas.

Han får støtte fra Oslo: – Vi ønsker generelt ikke fremmede aktører inne på campus, sier Heine Skipenes, leder i NSU Oslo.

Hallgeir Kvasdheim, siviløkonom og økonomispaltist i Dagbladet, mener salget er katastrofalt lavt, og at det tyder på at studenter ikke ser viktigheten av forsikring.

Kritisk i Burma

Generalene i militærjuntaen i Burma truer med å «slå ned på» opposisjonen fra de buddhistiske munkene som leder den største protestmarsjen i landet på nesten 20 år, melder Dagbladet.no. Advarselen kom da religionsminister i militærregimet, oberst Thura Myint Maung, møtte representanter for munkene mandag, melder statlige medier i landet. Mandag demonstrerte over 100 000 mennesker i gatene i hovedstaden Rangoon, ifølge øyenvitner.

Få utenlandske studenter velger Norge

Til tross for en ørliten fremgang ligger Norge fortsatt blant dårlig an i OECD-landenes kamp om internasjonale studenter - Dette er en sak som har vært forsømt over lengre tid. Vi lurer på hvor lenge Kunnskapsdepartementet skal sitte og vente. Vi trenger handling, ikke nye utredninger, sier Anders Fjelland Bentsen, president for Association for Norwegian Students abroad (ANSA) til Universitas. Han er oppgitt fordi årets «Education at a Glance»-rapport som ble offentliggjort tirsdag viser at andelen utenlandsstudenter i Norge fortsatt er forsmelig lav.

– Norge er ganske utilgjengelig, ikke bare på grunn av kostnadsnivået. Norske universiteter kommer dårlig ut i internasjonale rangeringer, samtidig som vi ikke fullt ut godkjenner videregående utdanning fra ikke-vestlige land og fra USA, fortsetter Fjelland Bentsen.

MOT NY FUSKEREKORD

FRYKTER REKORD: Joakim Bakkevold frykter ny rekord for fusk ved UiT.

Med åtte utestengelser allerede forrige semester går Universitetet i Tromsø mot et rekordår i antall fuskesaker.

Med 13 saker og ni utestengelser markerete 2006 rekordåret for fusk ved Universitetet i Tromsø (UiT). Hittil i år har klagenemnda ved UiT utestengt åtte studenter for fusk og to saker er til behandling. Joakim Bakkevold, seksjonsleder i Forsknings- og studieavdelinga, frykter nytt rekordår. – Fortsetter trenden fra forrige semester, går vi utvilsomt mot en ny rekord i omfang av fusk ved Universitetet, forteller han.

Eyvinn Sommerseth, utdanningspolitisk ansvarlig i studenstyret ved Universitetet i Tromsø, synes utviklingen er svært beklage-

lig. – Det er klart at det ikke er bra for studentenes omdømme at fusk blir mer utbredt, sier Sommerseth.

Ikke uhell

Bakkevold forteller at de fleste sakene universitetets klagenemnd behandler, omhandler fusk utført ved hjemmeeksamen. – I noen tilfeller er det snakk om direkte klipp-og-lim, men det mest vanlige er at studenter omskriver tekster fra internett og fagbøker uten å ta med kildehenvisning. Dette er å regne som plagiering og er grunnlag for å melde studenter for fusk, sier han. – I de sakene som er behandlet av klagenemnda er det ofte snakk om omfattende og bevisst omskriving uten kildehenvisninger, ikke uheldig kildebruk eller manglende kunn-

skap om hvordan man skal henvisne til kilder, forsikrer Bakkevold videre, men poengterer at studenter som ikke setter seg inn de krav som stilles til hjemmeeksamen likevel risikerer å bli rammet for fusk. – Det er viktig å sette seg inn i de aksomhetskrav som stilles til eksamen, sier han.

Sommerseth tror tallene viser at ikke alle studentene er klar over korrekt bruk av kilder.

– Studentene er kanskje ikke skikkelig informert om korrekt bruk av kilder og dette er noe man må ta på alvor, både som student, men også de vitenskapelige ansatte og veilederne har et ansvar her, forteller Sommerseth. – Men det er også mulig det er snakk om en negativ holdningsendring hos studentene, hvor man rett og slett er blitt

FAKTA

- I fjor ble 13 fuskesaker behandlet av klagenemnda ved Universitetet i Tromsø, hvorav 9 studenter ble utestengt i ett til to semester.
- Allerede i år er åtte studenter utestengt og Forsknings- og studieavdelinga ved Universitetet i Tromsø har to saker inne til behandling.
- Sakene gjelder stort sett plagiat ved hjemmeeksamener.

mer uærlige, legger han til.

Sensorene mer våken

Bakkevold forteller videre at han ikke tror oppgangen i antall fuskesaker skyldes at studenter fusker mer nå enn før, men at sensorene er blitt mer våkne. – Sensorene og faglærerne er nok blitt flinkere til å avdekke fusk enn tidligere og jeg tror dette er årsakene til at vi får flere saker.

Konsekvensene av fusk kan være annullering av eksamen, og i de verste tilfellene utestenging fra Universitetet i ett til to semester. – Reaksjonen vår beror selvfølgelig på alvorlighetsgraden i sakene, men de vanligste sanksjonene vi tar i bruk er utestengelse, sier Bakkevold.

Erklæring mot fusk

Blant annet ved Institutt for religionsvitenskap og Institutt for sosiologi må man leverer en egenerklæring på at man ikke har fusket ved innlevering av hjemmeeksamener. Sommerseth kan fortelle at studentstyret tidligere har vært skeptisk til denne typen erklæring, men i lys av det økende antallet fuskesaker tror han det kan være en idé å innføre det på flere fag. – For det første redegjør denne erklæringen på hva som er ordentlig og ikke ordentlig bruk av kilder tillegg til å gjøre studenter mer bevisst på dette faktisk er et problem, avslutter Sommerseth.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Kjell-Sture Johnsen

DEN NORSKE KIRKE

STUDENTpresten

I TROMSØ

Er til stede for samtale
når livet blir for stort
eller for lite.

SESSON 1 2008
tor.stranda@adm.uit.no
http://uit.no/studjenester/657

DISKRIMINERENDE RABATT

MISFORNØYD: Jonas Soo Holm (t.v.) og Asmund Ottemo fra Studenttinget ved HiTø er misfornøyd med studentrabattordningene.

Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø mener Troms fylkeskommune opptrer diskriminerende når de ikke vil gi studentrabatt til studenter over 30 år.

Med dagens studentrabattordninger, gjelder kun studentrabatten for studenter under 30 år. Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø (HiTø) mener dette er diskriminerende ovenfor Høgskolen, hvor mange av studentene er over 30 år. – Med en snittalder på 28 år ved Høgskolen i Tromsø sier det seg selv at mange av våre studenter nå ikke har rett til studentrabatt på kollektivtransport. Dette oppfatter vi som diskriminerende, sier Jonas Soo Holm, leder i Studenttinget ved HiTø, og får støtte fra nestleder Asmund Ottemo: – Det er ikke slik at de over 30 år nødvendigvis har bedre råd enn de under 30. Snarere tvert imot har mange familie og høyere faste utgifter enn yngre studenter, sier han. – Dette handler om at man er student på lik linje med alle andre uavhengig av hvor gammel man har. Rabattordningene bør gjenspeile dette, legger Ottemo til.

Paradoksalt

Studenttinget mener det er paradoksalt at man profilerer Tromsø som studentby, mens man ikke gir alle studentene samme rabattordninger. – Studenter ser ofte etter andre

ting enn bare studier når de søker seg til et universitet eller en høgskole, som kultur- og velferdstilbud. Det er derfor paradoksalt at man ikke søker å gi alle studenter i Tromsø et godt – og ikke minst likt – velferdstilbud, sier Soo Holm. Han understreker likevel at Troms fylkeskommune har gjort noen viktige grep.

– At studentkort er blitt billigere er selvfølgelig bra, men det er likevel et stykke å gå, sier han.

Troms fylkeskommune forteller at de jobber kontinuerlig med å bedre tilbudet i samarbeid med Tromsbuss, også i forhold til pris. – Vi har nettopp gjennomført en omlegging hvor prisene er blitt betraktelig lavere, forteller Jan-Egil Vassdokken fra Samferdselskomiteen i Troms fylkeskommune.

Miljø viktig

Soo Holm og Ottemo mener også miljøperspektivet taler for å innføre lik studentrabatt for alle. – Man ønsker at så mange som mulig skal benytte seg av kollektivtransport, da bør man ha rabattordninger som gjør det attraktivt for studenter også over 30 år å ta bussen, sier de.

Soo Holm forteller at man i Nord-Trøndelag har en ordning hvor fylkeskommunen og NSB har gått sammen med 25 prosent hver for å gi alle studenter 50 prosent rabatt på tog. – Dette bør man klare å få til her også, sier han.

Tromsbuss forteller imidlertid at de ikke har noen mulighet for å endre den øvre grensen for studentrabatt. – Dette er noe som er fastsatt av fylkeskommunen og vi har ikke noe med det å gjøre, forteller Kjell Jensen, markedssjef i Tromsbuss.

Konkurrerer med andre midler

Troms fylkeskommune kan forteller at det er nasjonale ordninger som gjør at man opererer med en øvre grense på studentrabatt. – Vi får kun kompensert fra statlig hold for

fortsetter Vassdokken.

Han får støtte fra Synnøve Søndergår, fylkesråd for samferdsel: – Vil staten støtte voksne studenter, så vil vi gjerne være behjelpelig med å få på plass en ordning. Vårt ansvar er i første omgang videregående skoler, sier hun.

– Vil ikke oppheves

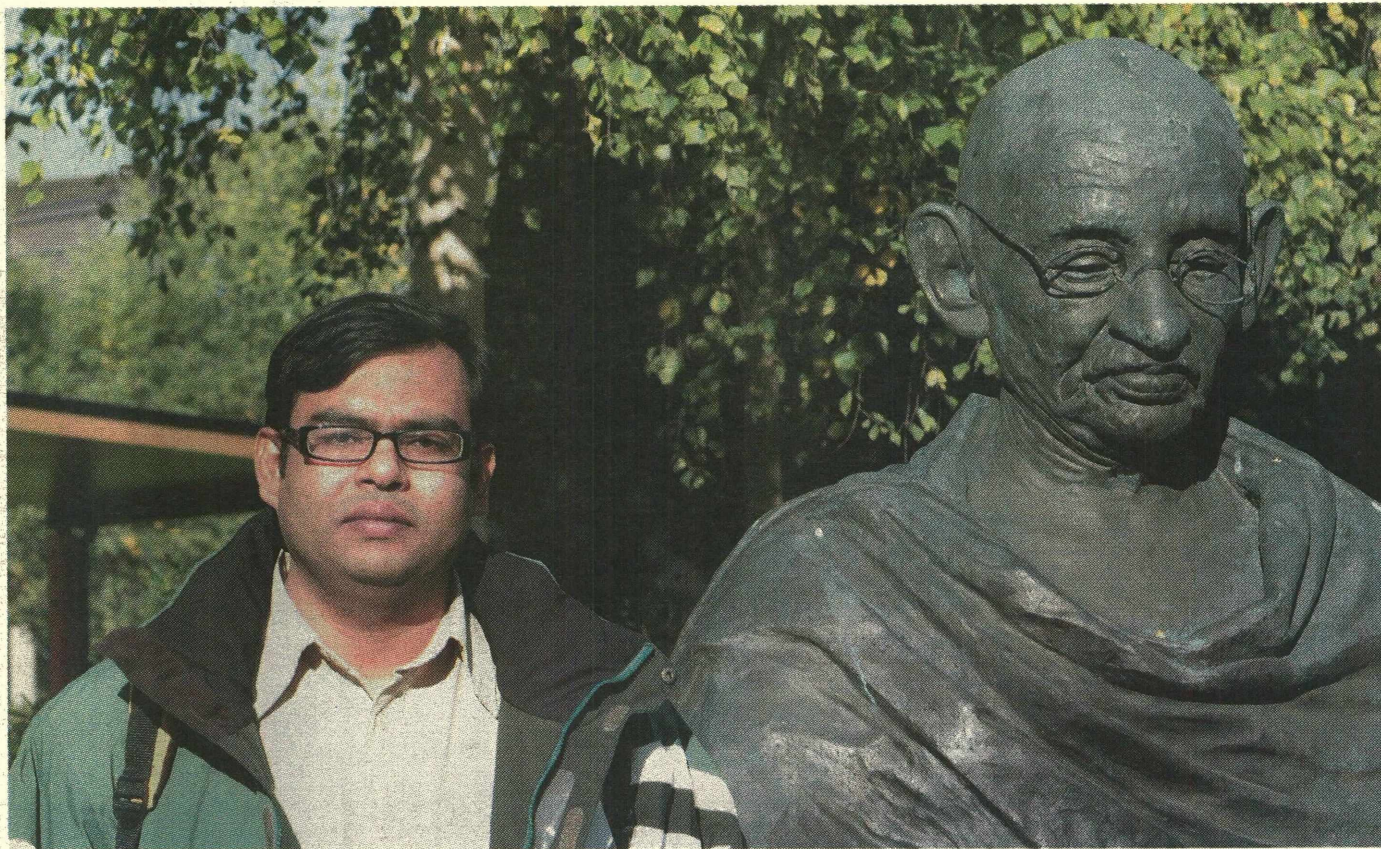
Søndergår ser ikke for seg at den øvre grensen for studentrabatt på 30 år vil oppheves. – En plass må grensen gå. Vi har begrenset med midler å disponere, så jeg mener det er naturlig å sette grensen ved 30 år. Dette er fordi vi har statistikk fra Statistisk sentralbyrå (SSB) som viser at studenter over 30 år i gjennomsnitt har 180 000 i årsinntekt. Dette er betraktelige mye mer enn det en student på 26 år har, forteller Søndergår som oppfordrer Studenttinget til å ta opp saken på statlig hold hvis de vil øke den øvre grensen for studentrabatt. – Det er først og fremst deres ansvar, siden universiteter og høgskoler er statlige institusjoner, avslutter hun.

« En plass må grensen gå

studentrabatt for studenter under 30 år. Det vil si at hvis vi skulle utvidet ordningen, så ville det konkurrere med andre fylkeskommunale midler, forteller Vassdokken fra Samferdselskomiteen. – I tillegg er det slik at vårt ansvar i første omgang er videregående skoler, mens universiteter og høgskoler er drevet fra statlig hold, så da bør man også se til staten for å få bedret rabattordningene,

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Kjell-Sture Johansen

WILL FOLLOW HIS FOLLOWERS

HERO: "Gandhi was a great leader, I'll do my best to follow him" smiles Mohammad Kabir.

Two weeks ago the international students in Tromsø decided they wanted Mohammad Kabir to be their new leader. He promises more democracy in return.

Two weeks ago Mohammad Kabir was elected the new president of the International Students' Union (ISU). The positions as president and boardmembers are based on voluntary work, and Kabir emphasises that his ambitions as president are not egoistic – It's all about giving time to make sure that our fellow students have a better cultural and social life, Kabir states.

But the new president has more on his mind than just the social life of the international students. In his speech before the election he promised that he would focus on how the organization is run.

– The first thing is: I believe in democracy. I think an organization like the ISU needs some democratic processes. Democracy is not the easiest way to run an organization, but it is necessary for the organization to move forward.

Do you feel there has been a lack of democracy in the ISU?

– Yes. Democracy requires that both sides are motivated, the ones that actually run the organization and the ones that are in the board. In the previous board not all of the members were active, so even though the former president was very good and made

it possible to run the organization, it wasn't very democratic.

Optimistic about the activity

So how are you going to make sure the board members stay active?

– In fact I'm very optimistic. I find that the people in the new board are very motivated, we have already made a three month plan and we have distributed our responsibilities. So it has started very well and I think that if you give people freedom to work on the issues they want, they will stay motivated. The ISU has always been concerned with international student's welfare and Kabir is no exception. A study published by ISU Tromsø in June this year shows that many of the international students find it difficult to get to know their fellow Norwegian students.

– The lack of integration is an important issue. I will try to make international student life here in Tromsø more homely in this global age. The integration into the Norwegian society is not working well, and a study shows that the international students are unsatisfied with the situation.

Smoother integration

What is your plan to secure a smoother integration process?

– There is no shortcut available here. What we can do is to make some social space where international and Norwegian students

can meet. One suggestion from last year's study is to equal the numbers of international students in the student hostels. I don't know if that is possible, but we'll look into it with the Student Welfare organization and pursue it further. Another problem is that a lot of the students come for just a short period and most of them doesn't know the language. But I don't know why that should be a barrier, because most Norwegians know English.

Kabir came to Tromsø just two months ago and immediately took interest in the organization. That and good teambuilding skills made him take the decision to run for president. – When I first came here I participated in the introductory program for international students that the ISU took part in organising. I was so overwhelmed by how well it was organized and I became interested in the organization, so I thought I should also become involved and contribute, he says. – The last thing I said in my speech to the international students before the election was that I quoted one of my teachers, who used to say: a good leader is one that follows his followers. So I promised them that I will follow them, Kabir smiles.

Tekst: Tale Severina Halsør

Foto: Tora Alexandersen

NEWS IN BRIEF

Police Commissioner under fire

Truls Fyhn, the Police Commissioner of Tromsø, says to the local newspaper «Bladet Tromsø» that he does not condone the use of the word «negro» by police officers. Fyhn says he does not accept imposition of what he defines as «politically correct» language. Students at the University in Tromsø reacts on the Police Commissioner's statements. – This is obviously a person who does not know what he is talking about, Yonas Biniyam, student in anthropology, says. Adam Kedin Kamsare, originally from Ethiopia, says Fyhn should publicly apologize for his statement. – This is totally unacceptable. The word «negro» is linked to European colonization and slavetrade and should not be used, he says.

Fyhn has also gotten criticism from the National Police Director, Ingelin Killelengren. – It is not acceptable for police officers to use the word «negro», she says.

New cheating record

Last year a total 13 cases of cheating were reported at the University of Tromsø. So far this year eight students have been banned from the University from one to two semesters for cheating, and the Department for Research and Studies got two more cases under investigation. – We fear a new record this, Joakim Bakkevold from the department says. Eyvinn Sommerseth, educational coordinator in the Student Board, says this is very disappointing. – Even though some of these cases might be because students are not aware of correct use of references and sources, it is very sad that we are heading towards a record year in cheating, Sommerseth says.

Under investigation

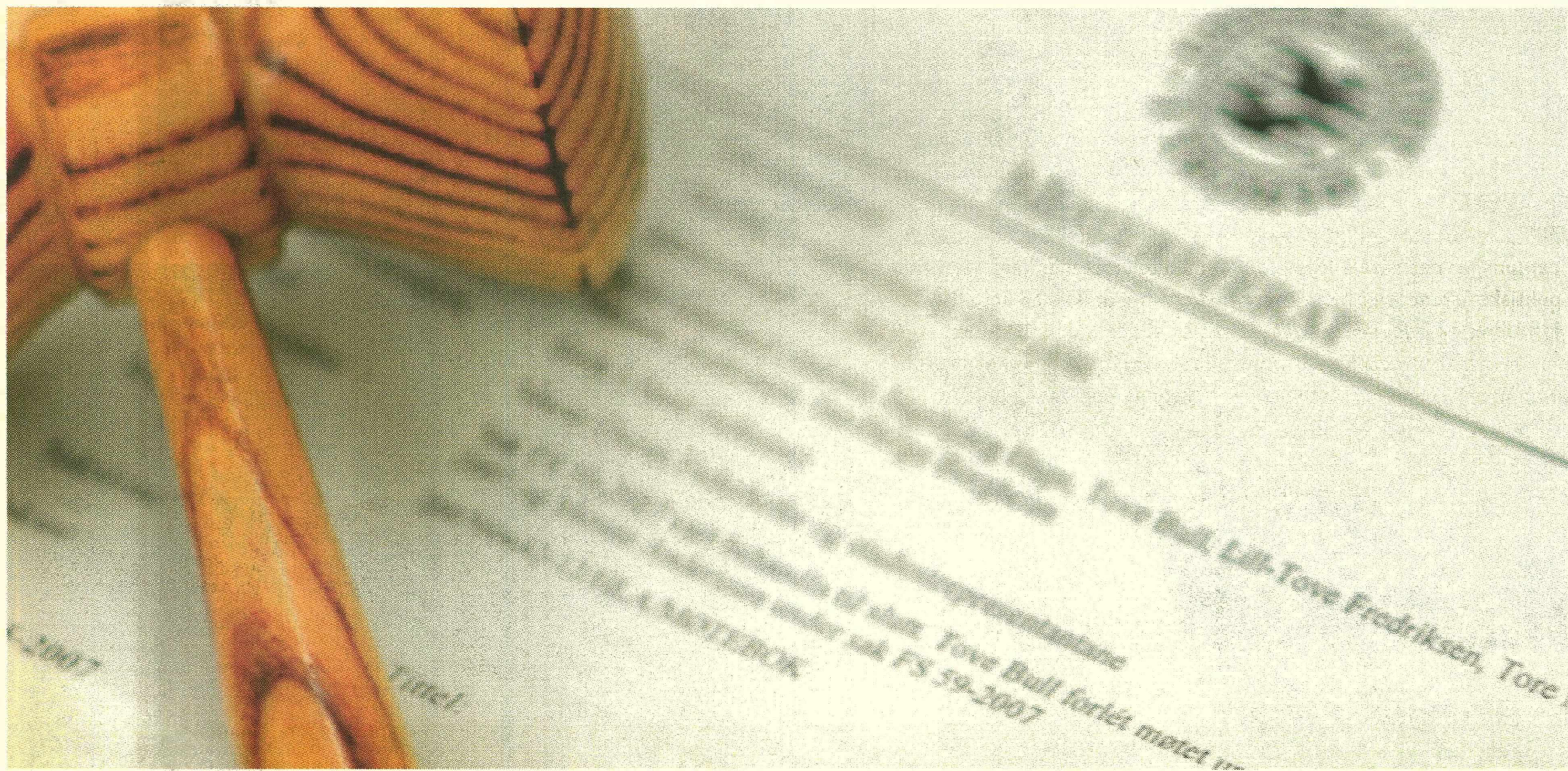
The University in Tromsø is under investigation for breaches in the work environment laws, after an employee got poisoned while emptying trash. The poisoning probably originates from chemical waste. It was the University Board who reported the case to the police. – We are looking into this matter very seriously, Lasse Lønnum, director at the University, says. It is unclear whether this breach stems from bad routines or sloppy work from employees. – We have ordered an external evaluation to look into our routines when it comes to handling potentially dangerous waste, Lønnum continues.

m MAGASINET

FRIVILLIGLIV » SIDE 14-15
DEMOKRATIGUIDE » SIDE 10-11
EGNESERIE SPESIAL » SIDE 27-29

STUDENTSTYRET – ET STEMPLINGSORGAN?

TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN
FOTO JØRN NORMANN PEDERSEN

Øyvind Mikalsen mener Studentstyret bør tørre å ta stilling i kontroversielle spørsmål for ikke å ende opp som et stemplingsorgan. – Når vi har politiske valg, må vi også ta politisk debatter, sier han.

Mens Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø (HiTØ) har direktevalg av representanter, blir sju av 17 representanter til Studentstyret ved Universitetet ved i Tromsø (UiT) valgt fra politiske lister.

Ser man imidlertid på sakspapirene for det siste året, viser det seg at tross for at man har mange politiske standpunkt blir nesten alle sakene som tas opp i Studentstyret vedtatt. Og det med minimale eller ingen endringer. Mange, blant annet Studenttinget har stilt spørsmål ved hvorfor man i det hele tatt har politiske lister.

– Det virker som det er svært liten uenighet mellom de politiske listene i Studentstyret, forteller Asmund Ottemo, nestleder og velferdsansvarlig i Studenttinget ved HiTØ.

Buss og barnehager

Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved UiT, mener skylden for at det er

så lavt debattnivå, er at Studentstyret har blitt mer et velferdsorgan enn et politisk organ. – Hvis vi bare skal snakke om buss og barnehager, så blir det ikke så mye debatt. Folk er stort sett enig om hvordan vi skal gå frem på slike områder, forteller Mikalsen som mener det er synd hvis man ender opp som et stemplingsorgan. – Når vi har valg til styret fra politivitiske debatter, poengterer han.

Tar selvkritikk

Mikalsen forteller dette skyldes en kultur som gradvis har fått etablere seg i studentpolitikken ved Universitetet. – I for stor grad styrte det tidligere ar-

◀ Det virker som man er redd for debatt

beidsutvalget unna å ta de politiske, og kanskje til tider, kontroversielle debattene. Ser man på papirene, ser man at det ikke var én eneste dissens i de sakene som ble sendt ut til Studentstyret. De gjorde veldig mye bra, men når man stort sett kun arbeidet med velferdsspørsmål, så er stort sett alle enige og det blir lite debatt. Det virker som man har vært redd for å ta skikkelige debatter, både i arbeidsutvalget (AU) og i Studentstyret.

Mikalsen tar videre selvkritikk for

hvordan valgkampen i forkant av urnevalget ble gjennomført.

– Jeg mener det har mye av skylden. Vi kjørte svært lite på politiske saker, noe som har videreført den kulturen som har fått etablere seg de siste årene. I tillegg ble AUs forslag til arbeidsprogram vedtatt med kun én endring fra behandlingen i styret.

– Her kan jeg ta selvkritikk for at vi kanskje har skrevet et for vagt og lite politisk program, sier Mikalsen, som lover forbedringer. – Til neste studentstyremøte har vi fra AU en resolusjonsforslag som trekker opp debatten om radikal kjønnskvalifisering innenfor akademia. Her ser jeg for meg at det kom-

mer til å bli mye debatt, og jeg lover at vi vil komme med flere politiske lada saker den kommende perioden, sier han.

Meningsbryting

Mikalsen mener det er et viktig poeng at universitetene skal være området for meningsbryting og debatt. – Det er derfor viktig at dette også er reflektert i studentpolitikken. Tar vi opp politiske temaer til debatt, vil det også reise engasjement rundt studentpolitikk blant

studentene, noe som absolutt trengs, forteller han.

Mikalsen mener imidlertid at Studentstyret ikke må slutte å arbeide med velferdsspørsmål, men at det er viktig å finne en balansegang. – På den ene siden må vi ikke være bare et velferdsting, mens på den andre siden kan vi ikke ta stilling til alt mellom himmel og jord. Vi bør arbeide med politiske saker knyttet til studenter og akademia, som likestillingsspørsmål og fagpolitikk.

Enn internasjonale spørsmål? Er det noe studentstyret bør ta stilling til?

– Det varierer fra sak til sak og hvilket fokus man har. For eksempel mener jeg det er problematisk å vedta en resolusjon mot krigen i Irak som sådan, mens man godt kan komme med en resolusjon som fokuserer på studenter og akademikers situasjon i Irak. Dette handler om at vi har et mandat fra studentene som går ut på å jobbe med studentrelaterte saker, sier Mikalsen og legger til: – Det betyr imidlertid ikke at saker ikke kan ha en politisk undertone. Tvert imot.

Du sa i valgkampen at du ville jobbe med studentpolitikk og ikke løse verdensproblemer. Mener du fortsatt dette?

– Jeg ser nå at man kan skape engasjement blant studentene for studentpolitikk gjennom å reise standpunkt og debatter som kanskje kan tolkes som

«løsninger på verdensproblemer». Dette er et virkemiddel vi vil være åpne for å ta i bruk.

Legitimeringsproblem

Mikalsen forteller videre at man fort står ovenfor et legitimeringsproblem for de politiske listevalgene, hvis man ikke tør reise politisk debatter.

i å forberede og legge frem saker for Studentstyret. Klarer vi ikke reise debatt om politiske spørsmål i styret, så er det hos oss problemet ligger. Mikalsen tror at dagens arbeidstvalg, med representanter fra både Sosialistisk studentlag og Moderat liste, er godt skikket for å reise politiske debatter. – Det at vi er satt

«Klarer vi ikke reise politisk debatt, har vi et problem

– Hvis man bare skal drive med velferdsspørsmål og ikke strekker ne- sen lengre enn parkeringsplassene på campus, er det bare å legge ned de politiske listene, sier han.

Så du vil foreslå å legge ned de politiske listene hvis man ikke ser noen markante forbedringer i den kommende perioden?

– Nei, det vil jeg ikke. Vi som er i arbeidsutvalget har et spesielt ansvar

sammen av folk med ulik politisk bakgrunn, vil forhåpentligvis bidra til større politiske spenninger og ue- nigheter, forteller han. – Samtidig er det viktig at ikke all debatt tas i AU, men at det er opp til Studentstyret å ta stilling til saker, avslutter student- styrelederen.

DEMOKRATIGUIDEN

TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN

Studentene har lovfestet rett til en valgt forsamling for å representere seg selv. Her får du oversikt over studentdemokratiet i Tromsø.

Studenter ved norske universiteter og høyskoler har krav på innflytelse over egen studiehverdag. De skal ha en valgt forsamling for å snakke sin sak. Denne forsamlingen heter Studentstyret (Norsk Studentunion Tromsø) ved Universitetet og Studenttinget (Studentenes Landsforbund Tromsø) ved Høgskolen. De to studentpolitiske institusjonene har noe ulik utforming, blant annet velges ikke representanter til Studenttinget ved Høgskolen fra politiske lister.

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø består av 17 representanter:

- Åtte representanter valgt på allmøter ved de forskjellige fakultetene
- Sju representanter valgt fra politiske lister gjennom årlige urnvalg
- Én representant fra International Students' Union (ISU)

- Én representant fra Samiske studenters forening i Tromsø (SSSR)

Studentstyret nedsetter et arbeidsutvalg, bestående av:

- Leder og nestleder
- Utdannings- og likestillingsansvarlig
- Velferdsansvarlig
- Internasjonalt ansvarlig

Studentstyret velger også studentrepresentanter til ulike styre og utvalg, som to representanter til Studentsamskipnaden i Tromsø styre og to til Universitetsstyret.

Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø består av 12 representanter.

Hver av Høgskolens fire avdelinger (lærerutdanningen, kunsthøgskolen, helsefag og ingeniør- og økonomifag) velger tre representanter ved årlige urnvalg. Disse er, i motsetning til ved Universitetet, ikke knyttet til noen politiske lister.

Studenttinget velger så et arbeidsutvalg bestående av leder og nestleder, som også fungerer som velferdsansvarlig. Studenttinget velger også to representanter til Samskipnaden i Tromsø styre og to til Høgskolestyret.

DETTE SKJER PÅ DRIV

26. SEP - 11. OKT

26. SEP LILLE LØRDAG

28. SEP FORSKNINGSDAGENE

QUIZ

29. SEP LØRDAGSDISCO

3. OKT LILLE LØRDAG

4. OKT RAGA ROCKERS

6. OKT LØRDAGSDISCO

11. OKT MINOR MAJORITY

11.-13. OKT INSOMNIA FESTIVAL

INSOMNIA

MER INFO PÅ
WWW.DRIV.NO

17. OKT

CLOROFORM

18. OKT

DANCE WITH A STRANGER

19. OKT

HUT OG ALSOS: SINGER SONGER

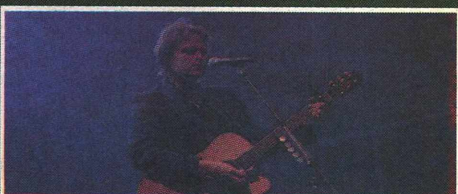
25. OKT

BLACK DEBBATH

27. OKT

TOM MCRAE

driv

SLOTTET PÅ HAUGEN

TEKST LONE DYBDAL

FOTO GRY ELISABETH MORTENSEN

Kristine Bentzen overraskes over at det er lys på flere av de andre kontorene da hun kommer og møter oss – det er ikke ofte det er andre her så tidlig på dagen. Som forsker innen teoretisk lingvistik har man tydeligvis ingen vanlig åtte-til-fire-jobb.

Fremragende forskning

Da Utopia møter Bentzen er det en måned til disputasen: den første disputasen fra UiTs første senter for fremragende forskning, CASTL (Centre for Advanced Study in Theoretical Linguistics). Da Bentzen begynte på Universitetet i 1993 var planen å studere engelsk. Men da hun vårsemesteret

alene på kontoret. Hver torsdag er det kveldseminar med vin. Her møtes en gruppe forskere og legger fram ting, diskuterer prosjekter og problemer. Det arrangeres hyppig konferanser og de besøkes av mange gjesteforskere. Studentene ved CASTL får god trening i å legge frem forskningsresultater for hverandre, og å gi og ta kritikk. Som språkforsker er det en stor fordel å ferdes i et internasjonalt miljø der folk har høyst ulike morsmål. Teorier kan hurtig prøves ut på en rekke forskjellige språk. Miljøet er også veldig ungt. Selv de faste stillingene er i stor grad besatt av unge forskere. Rekrutteringen fra utlandet er god, men Bentzen beklager det begrensede tilfanget av norske hovedfags- og masterstudenter.

◀ Stipendiatene sklir rett inn i et ungt og tungt forskningsmiljø og man tas på alvor fra første stund.

1994 tok et semesteremne i lingvistik var det gjort. Lingvistik pekte seg ut som selve FAGET. Allerede i 1993 var det en sterk forskningsgruppe innen lingvistik i Tromsø. Den har senere blitt kraftig utvidet og man har nå opprettet CASTL som er det første av universitetets to sentre for fremragende forskning (SFF). Senterets målsetning er å bedrive komparative studier for å utforske de karakteristiske elementene innen lingvistisk variasjon, og følgende kunne bestemme de parametrene langs hvilke språk atskiller seg fra hverandre.

Fremragende miljø

Da Bentzen begynte på doktorgraden i 2003 tilhørte hun det første kullet på forskerskolen. Siden oppstarten har det vært en jevn tilsetning av nye stipendiater. Kullfølelsen sikres samtidig som at man sklir rett inn i et internasjonalt forskningsmiljø. Blant de 20 stipendiatene er det bare to nordmenn, de øvrige er fordelt på 12 nasjonaliteter. Bentzen roser miljøet på senteret, faglig så vel som sosialt. - Det er ingen fare for at man blir sittende

Forskerskole

CASTL er en god forskerskole som sørger for å skolere studentene i såkalte 'academic methods' - altså hvordan skrive sammendrag slik at du kommer med på konferansene; hvordan holde et foredrag; hvordan bli publisert på rett plass osv, alt det praktiske som er nødvendig i hverdagen til en fremragende forsker. Bentzen skryter av de gode mulighetene for å reise rundt på konferanser. Som SFF har de ekstra midler, og senteret oppfordrer studentene til tidlig å komme seg ut i verden for å presentere arbeidet sitt. Bentzen anbefaler alle som ønsker å arbeide videre med språk å søke seg til Tromsø og CASTL. Det er uten tvil det beste stedet i Europa å studere lingvistik, og det er blant det beste i verden. - Stipendiatene sklir rett inn i et ungt og tungt forskningsmiljø og man tas på alvor fra første stund.

Ordstilling i nordnorske dialekter

Bentzens forskningsinteresser går på komparativ syntaks, dialektsyntaks, ervervelse av førstespråk, plassering av verb og såkalt 'remnant movement'.

I avhandlingen har hun forsket på nordnorske dialekter og hvordan ordstillingsmønstre, herunder verbplassering, avviker fra standardnorsk og østnorske dialekter. Det viser seg at de nordnorske dialektene har store variasjonsmuligheter i forhold til plassering av verb. Den samme variasjonsmuligheten har hun også funnet på islandsk og i en svensk dialekt i Finland. Det er ikke arbeidet med noe lignende siden en bok i 1918 om tromsødialekten.

Universalgrammatikk

Teoretisk lingvistik i Tromsø har som mål å kartlegge det grammatiske sys-

temet i hjernen. Det drives komparative studier av en lang rekke språk for å finne kjernen i hvordan språk kan fungere. Det letes etter en 'universalgrammatikk' (UG) - en felles grammatikk som man antar må ligge til grunn for alle språk. Teorien om UG er enda ikke bekreftet, men heller ikke motbevist. Da Utopia prøver å forstå hvordan lingvistene går til verks for å finne ut hva som er språkets begrensninger, og hvordan det kognitive fungerer i forhold til språk, kommer vi fram til at de på et vis søker å skanne hjernen fra utsiden ved hjelp av grammatikken. På CASTL kryr det av ulike mors-

mål og man kan fort teste ut hvordan en setning kan fungere på en rekke forskjellige språk. Det viser seg at det er mange mønstre som går igjen hos mange språk av ulik stamme. Bentzen har jobbet med sitt eget morsmål. Nærheten til sitt eget språk er både en fordel og en utfordring. Man har ikke vært å snakke sitt eget språk via den formelle grammatikken, det kommer mer naturlig (men gjennom en komplisert prosess), og det er mange grammatikalske finurligheter man kanskje ikke legger merke til før det kommer en utlending og påpeker det. Lingvisterne er opptatt av det talte språket og

hvordan mennesker bruker språket i praksis; hvordan man bor i sitt eget språk og er på besøk i andres.

Barnespråk på fulltid

En del på senteret jobber med barnespråk og innlæring av språk hos barn, og Bentzen skal bli en av dem; hun har nemlig fått en treårig post.doc-stilling - Da blir det barnespråk på fulltid! Bentzen forteller om hvordan de undersøker måten barn formulerer spørsmål på. Man kunne nemlig umiddelbart tro at de bare bytter om på verbplasseringen, men så enkelt er det ikke. Man har gjennom forskning kartlagt en del

feil som barn aldri gjør, og hvilke feil de gjør som minner om grammatikken fra et helt annet språk. Man går derfor ut ifra at barn har en intuitiv forståelse av hvordan et spørsmål må bygges opp. I praksis tar de med barn inn i laboratoriet og ved hjelp av en lek konstruerer barna naturlige setninger og spørsmål. Prosjektet er utviklet i et miljø som Bentzen er en del av. Inntrykket av et forskningscenter av høy internasjonal klasse bekreftes. Alle stillingene utlyses internasjonalt og det er mange søkere fra hele verden.

FAKTA

CASTL

- **Hvem:** Kritine Bentzen
- **Stilling:** Stipendiat ved Centre for Advanced Study in Theoretical Linguistics (CASTL)
- **Utdanning:** Cand Philol. i engelsk lingvistik ved UiT, 2000
- **Aktuell:** Blir første disputant til doktorgrad ved CASTL, som er ett av to senter for fremragende forskning ved UiT

I STUDENTENES TJENESTE

TEKST OG FOTO KRISTIN HEIMSNES TORGERSEN

Siden år 2000 har Driv fungert som studentenes storstue. Utropia slo av en prat om livet som Driv-frivillig, med fire av de i overkant hundre flittige maurene som tar i et tak for at Studenthuset skal være en realitet.

En hyggelig jente nede i kafeen sender meg opp til fjerde etasje, hvor det er pokerturning i kveld. Ved kranene står Rosanne Nygaard, hun er nå inn i sitt sjette semester som Driv-frivillig. Hun taper øl og skjenker cola og kaffe over en lav sko, alltid med smilet på plass. Det er tydelig at hun trives.

-Det beste med å jobbe på Driv er de-

finitivt alle de fantastiske menneskene jeg har møtt mens jeg har jobbet her. Dessuten får jeg mye tilbake i form av kurs. Hun nevner at hun både har vært på øl-, vin-, og Baileyskurs. - Det er masse utfordringer og jeg lærer nye ting hele tiden. I tillegg har hun fått førstehjelpskurs i sin fartstid som frivillig.

Legendariske frivilligfester

Festene Driv arrangerer for staben sin er bortimot legendariske, noe som også har nådd Utropias ører. - Dette er noe Driv tilbyr de frivillige når vi har hatt store arrangementer, og når folk har tatt i et ekstra tak. Hver fest har et nytt konsept, sier hun. - En gang hadde vi fargefest, hvor alle måtte kle seg i en bestemt farge. Vi har også hatt grilling

på Hella, hvor temaet var superhelter, vi fikk noen litt skjeve blikk fra barnefamilieene som var der, ler Rosanne. - Vi har også leid inn artister til å underholde oss. Hun nevner for eksempel Bare Egil og "vaktmesteren" fra barne-tv, som noen av attraksjonene.

På spørsmål om hva som får henne til å jobbe gratis, svarer Rosanne sporenstreks. - Folkan. Høsten er den største rekrutteringstiden på Driv - Ei jente som begynte her nå i høst, sa hun ikke visste hva hun skulle ha gjort de første helgene som ny student i Tromsø, om det ikke hadde vært for Driv.

Størst i byen?

Som det morsomste av arrangementer Driv har stått i regi for, framhever Rosanne "Hele Driv"-konseptet - Da åpner vi alle etasjene, inkludert hemsene, og har hele fem etasjer med fest og moro. Til og med heisen har blitt tatt i bruk som bar. På det meste har det vært rundt 1600 mennesker på dette arrangementet, noe som kvalifiserer til å være den største festen i byen. Det kan gå hett for seg, men det kan det i høyeste grad også innad på huset.

Blant 120 frivillige er sjansen for å finne kjærligheten stor.

Han fant æ her, smiler Rosanne, mens hun går tilbake til tappekranene, klar for å stille pokerfjesenes ølørst.

Drivs svar på mor Theresa

Nede i kafeen har folk begynt å ry inn. I kveld er det Insomnia Kick-off som står på plakaten. Chris-Andre Schaal, frivillig i sanitærgruppa, lader opp med en kopp kaffe før vakta begynner.

Hva gjør man som frivillig i sanitærgruppa?

-Som navnet tilsier, er man ansvarlig for å gi folk førstehjelp om det trengs, rydde litt glass, hente kaffe til de andre som står på fast post, etterfylle papirdispensere og se til at folk har det bra. Ganske variert i forhold til det navnet skulle tilsi, sier Chris-Andre som har vært frivillig i en måneds tid.

Du er med andre ord en slags "Drivs mor Theresa"?

- Jeg personlig er nok ikke det, men sanitærgruppa som helhet kanskje, det er jo den koseligste gruppa, smiler Schaal.

Chris-Andre mener det er mange fordeler med å være Driv-frivillig.

- Som frivillig får man en del frynsegoder, som for eksempel billigere øl, gratis mat de dagene man jobber, billigere konserter, gratis inngang i helgene, anledning til å snike litt i køen hvis man føler for det. Det er mange småting som gjør det bra. Men det viktigste for Chris-Andre er først å fremst det sosiale - Det er sosialt som bare det, man kan ikke unngå å bli kjent med folk her. Gjestene er stort sett hyggelige. Chris-Andre har bare hatt positive opplevelser med folk som er på Driv. - Det virker som om de koser seg, så da klager jeg ikke.

På spørsmål om det er noen ulemper med å være frivillig, er Chris-Andre kjapt ute.

- Nei, altså nei, nei. Noen dager kan være verre enn de andre, men det er ingen ulemper avslutter han, klar for en ny kveld i studentenes tjeneste.

Sånn cirka det beste i verden

Astrid Benjamine Røkholt-Båtnes er nestleder i ordensgruppa. Som medlem i ordensgruppa er man alt fra dørvakt, garderobevakt, spritvakt, og har ellers andre oppgaver som ender på vakt, samt at man ser til at folk koser seg og har det bra. Hun har vært med i fem semestre. I tillegg til å ha fått seg kjæreste og masse venner, sier Astrid at hun også har fått masse erfaringer med på kjøpet. -Jeg har blant annet fått et gratis ordensvaktkurs, som ellers ville ha kostet meg 5000 kroner. Det er dessuten veldig greit å ha på cv-en. Hun tror likevel ikke hun skal satse på ordensbransjen i framtiden - Jeg skal bli lærer, og håper ikke å måtte kaste ut fulle elever.

Astrid er klar i sin tale - Begynn å jobbe på Driv, det er helt fantastisk, det er et hav av forskjellige mennesker, alt fra fiskerikandidater til psykologistudent, sier hun. - Jeg har fått mange nære venner. Du får så mye igjen for det. Og så er det jo frivilligfestene, som er sånn cirka det beste i verden, runder Astrid av.

Det aller helligste

På backstagen er Ingrid Elise Harjo i full gang med forberedelsene til Insomnia Kick-off. Hun er frivillig i vertskap, noe som av mange blir omtalt som selve kronjuvelen blant frivillig-jobbene. Hun jobber som arrangementansvarlig

DREVEN: Astrid Benjamine Røkholt-Båtnes har stått vakt i fem semestre. Undervis har hun plukket opp en kjæreste og mange venner.

og artistansvarlig. Ingrid passer på at artistene har mat og drikke til lysprøvene, ordner det fint på backstagen, og ser til at artistene har det bra.

Drivkollektivet

Ingrid har vært aktiv som frivillig i fire semestre etter å ha blitt headhuntet av den daværende avdelingslederen i

kafeen, fordi hun uansett hang så mye på Driv. Også hun har fått seg mange gode venner blant de Driv-frivillige, så gode venner at hun har flyttet inn i kollektiv med fem andre fra Driv.

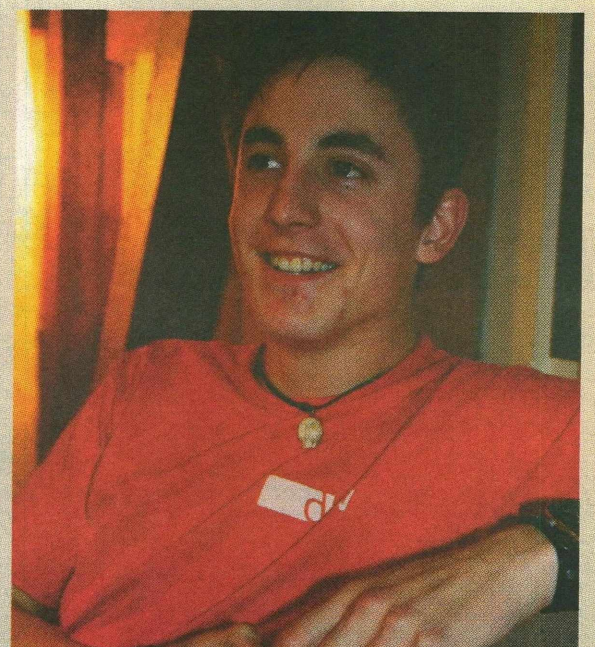
Har du tenkt å fortsette som frivillig lenge?

- Skal jeg slutte på Driv, må jeg flytte fra Tromsø, for jeg trives så godt her.

Siden hun jobber i vertskap faller Utopia for fristelsen å spørre om hun ikke har noen gode historier å fortelle fra sin tid som artistansvarlig?

- Da Bare Egil band var her, ville de ha en ønskelåt, en valgfri rekvisitt, og et valgfritt kostyme. Vi valgte *Umberella* av Rhianna, paraply som rekvisitt og Samfunnets kråkedrakt som kosty-

me. Egil var på dette tidspunktet lettere stressa, så da bandet hadde spilt introen tre ganger, kom han ut på scenen med armene gjennom beina, beina gjennom kostymearmene, og mikrofonene gjennom hodet på kråka, en svært artig opplevelse, avslutter Ingrid.

**BACKSTAGE
UVEKØMMENDE
DEN ADGANG**

STJERNEPASS: Ingrid Elise Harjo sørger for artistene har det bra backstage og klarer seg i Tromsø.

TROMSØ – THE GATEWAY TO FREEDOM

TEXT & PHOTO IRINA DEMINA

Truly saying, I have never thought that I would one day find myself in Tromsø - the gateway to the Arctic - as I have never planned to go to another country to study or live, though likely I have been dreaming about it. But it has happened, and I am really happy to recognize that my dreams have come true. I am living here in Tromsø, an extremely beautiful and calm place surrounded by mountains, fjords and islands in all directions, and studying biology at the world's northernmost university, the University of Tromsø.

Actually, I think Tromsø is a magnificent place for living and studying, or working as well, because in an amazing way it combines peaceful country life, and lively night life in the city centre. One of the most striking features of Tromsø is the extremely friendly atmosphere. The most terrific thing about people, is that they all are pleasantly smiling and always ready to help you! I must admit that it is surprising for me, and it always makes me want to smile too. It is a really

great feeling indeed, and I wish every person smiled and derived a great pleasure from simple things like this.

Another important thing is that Tromsø is renowned as a multinational city, where people from all over the world can meet each other and become friends. At least I want to believe in it. Here, everyone has a wonderful opportunity for cultural exchange, and I will definitely not miss a unique chance to learn more about other cultures: people, languages, traditions, and probably understand a lot about some of them. Obviously it would be one of the most unforgettable experiences in my life, which will help me to look at old ideas from a new perspective.

However, what I like the most about Tromsø is the incredible taste of freedom! I mean freedom in all its forms and displays. It is very difficult to explain, but here even air has an incomparable smell of freedom. Here I can be who I am, and it is amazing to realize it!

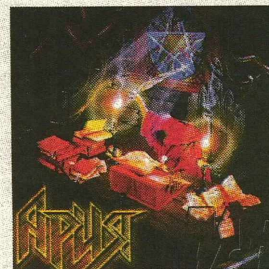
Freedom. Calm. Pleasurable coolness. Friendly atmosphere... It is definitely all that I need to really enjoy living and perceiving all colours at once! I have found all these things here in

Tromsø - the gateway to freedom. In this compelling peaceful place, where nothing disturbs me, I can plunge into inimitable nature, serene night with its polar nights and become aware of true freedom, feeling that I am one whole creature, living independently of outward things. This feeling makes me absolutely happy and even makes me want to start life afresh!

IRINA DEMINA: Studies biology and enjoys Tromsø.

RECOMMENDED

"Aria", one of the most respected rock groups in Russia, but

I must notice that you can only comprehend if you get the language.

For classic-lovers I would like to recommend listening to compositions of the accomplished musician P. I. Tchaikovsky.

For literature, I think one of the popular novels which is definitely worth reading is "Master and Margarita" written by M. A. Bulgakov, and, no doubt, you'll enjoy watching a film with the same name based on this book directed by V. Bortko in 2005.

EN FLASKE VANN, VÆR SÅ SNILL!

TEKST HELENE SKJEGGESTAD

Valget om å dra på utveksling til Arkhangelsk med russisk vinter kan sikkert fortone seg som absurd for mange norske studenter. For meg var valget det letteste jeg har gjort på lenge. Tanken på russiske hårfrisyrer, arkitektur og popmusikk virker på meg som sol, svaberg og utdaterte deLillo-slagere på en normal Oslo-borger. Likevel er det måten russere møter besøkende på som har okupert min fascinasjon de første ukene av mitt fire måneders opphold.

Et bra eksempel er når vi første dag i Arkhangelsk skal gå på bussen. Som de litt forvirrede småspurvne vi er, kaster vi hodene rundt for å se om det står noe om dette er riktig buss (det finnes ingen bussruter). Vi finner ingen be-

kreftelse, men bestemmer oss for å ta sjansen og jeg går på bussen først. Da jeg tar første steget inn kjenner jeg at bussen begynner å bevege seg. Jeg tenker at dette må skyldes mitt dårlige balanseorgan og innbilling og tar de siste stegene inn. Jeg merker da at bussen er i full bevegelse og at min venninne står med en fot inni skranglekjerra og en fot utenfor. Jeg rekker å se at hun kaster seg rundt dørstolpen og rekker å lande på gulvet før jeg hører stemmen som sier: penger til billetten, takk!

Jeg liker ideen om at vi er rare i Russland. Vi merker det hver dag når vi kommer i snakk med russere eller bare går forbi dem på gaten. Mest synlig er det kanskje når vi går på restaurant og skal bestille noe. Det som jeg gjennomgående har problemer med i Russland er å bestille vann. Dette selvfølge-

lig på grunn av alle de rare formene for grammatikk som spiller inn da vann er en mengde og ofte i en flaske og annet som påvirker den siste endelsen nok til å skape forvirring. Denne spesielle dagen hadde jeg derimot forsikret meg med vår russlandseksperter om hva jeg skulle si, jeg var forberedt. Når alle hadde bestilt sine pannekaker og te, kastet jeg meg ut i det. En flaske vann, takk! Det blir stille. Servitrisens øyner utvider seg til det abnormale og ligner mest et dådyr fanget i frontlyktene på en bil. Jeg gjentar mitt ønske, denne gang med mindre overbevisning. Forvirringen sprer seg da servitrisen hjelpeløst ser bort på sine medservitriser, som selvfølgelig har hatt oss i øyensyn og skvadret om oss siden det sekundet vi kom inn. De ser like forvirret ut. Å nei, de gale, gale utledningene skal ha noe helt uforståelig! Jeg svetter meg

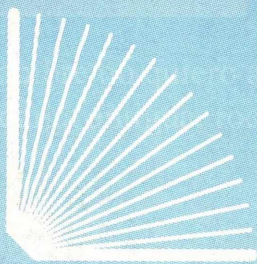
gjennom ordet vann i alle kunstens kasus og til slutt, i flertall instrumentalis eller noe sånt, går det igjennom! Helt til oppfølgingsspørsmålet: Vil du ha med eller uten kullsyre?

Slike situasjoner har jeg lært er dagligdagse i Russland. Det er bare å slå seg til ro med det. Likevel føler jeg at det russere mangler i service og høflighetsfraser, tar de igjen til gangs hvis du blir deres venn. Sjelden har jeg opplevd mer oppriktighet og interesse enn hos dem som finner deg verdig. Da kommer invitasjonene, besøkene og vodkaen med korte mellomrom. Kanskje jeg skal spørre en av våre nye venner om å bestille vann til meg neste gang. De fire månedene ser allerede lysere ut.

Gjør et kupp!

Tidenes fagboksalg starter 1. oktober!

Over 1000 titler innen alle fagfelt!

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

ALT GÅR ETTER PLANEN...

TEKST JOEP AARTS
FOTO PRESSEFOTO

Denne uken går Ordkalotten, Tromsø internasjonale litteraturfestival, av stabelen. Festivalen byr på opplesninger, foredrag, teaterforestillinger, filmvisninger, og sist men ikke minst russisk punk.

På fredag spiller nemlig det legendariske bandet Grazhdanskaja Oborona ("Sivilforsvaret"), ofte forkortet GrOb ("likkiste"), på Kulturhuset. Dette er en begivenhet som vil gå et eventuelt OL en høy gang. Bandet fra Omsk i Sibir har over 15 millioner fans i Russland, og har gitt ut mer enn 50 plater siden 1983.

Yngvar Stenholt, førsteamanuensis i russisk ved UiTø, har stått for organiseringen. - Dette blir deres første konsert i Norge, og det blir nok den eneste muligheten til å få sett dem på norsk jord. - Dette er kuriøst nok til at at det bør være interessant, sier Yngvar. Han forteller om den morsomme raideren bandet sendte. - De vil bli kjørt i biler som er i god teknisk stand med rent interiør, og bo på hotellrom med oppvarming. Det sier vel litt om infrastrukturen de er vant med hjemme, ler Yngvar.

Totalitarizm

Musikken til GrOb kan beskrives som rå punk med russisk sjel, og tekstene er preget av beksvart humor ("kuken min er bleik som Lenin og jernhard som Stalin"). Yngvar forteller at de nyere låtene er litt roligere. - De har spilt en slags folkpunk de siste årene, men de kommer nok til å spille gamle klassikere også. Med megetsigende plate-titler som *Optimizm*, *Totalitarizm* og *Nekrofliya*, er det nok å se frem til. Frontfigur Egor Letov er en mildt sagt omdiskutert skikkelse i Russland. Frem til Sovjetunionens fall var han anarkist, men i 1989 erklærte han seg plutselig som kommunist, og på grunn av en flørt med nasjonalbolsjevistene ble GrOb nektet å spille i Berlin. Provokatøren Letov har gitt ut diktsamlinger også, og er ifølge Yngvar en kapasitet på russisk bannskap. Hans stemme er intens og balanserer mellom genialitet og galskap.

LEGENDARISK: Provokatøren Egor Letov og hans kompanjonger i Sivilforsvaret gjester kulturhuset.

Yngvar oppfordrer alle til å komme. - Bandet er vel ett av få russiske band som etter min smak holder på en universell standard. Dette blir en unik mulighet til å se at rock er mye mer enn det vi har i Vesten, avslutter Yngvar.

Fokus Russland

Ordkalotten har selvsagt mer å by på enn musikk. Marry Ailonieida Somby, styreleder i Ordkalotten, er til daglig forfatter og billedkunstner. Hun forklarer hvorfor det er så viktig med en litteraturfestival: - Det blir fire dager med ord. Tromsø har bare musikkfestivaler hele året rundt, det blir jævla ensformig etter hvert. Alle er inspirert av ord uansett, sier en engasjert styreleder.

Ordkalotten har vokst fra å være et lite litteraturseminar i 2000, til en internasjonal litteraturfestival med opptil 3000 besøkende. I år har festivalen satt fokus på Russland, og Marry forteller hvorfor. - Før forsynte Russland hele verdenslitteraturen med klassikere, men siden tsartida har det hele tatt

slutt. Vi tenkte at det kunne være interessant å finne ut hva våre naboer i øst holder på med litterært, siden de har en så rik tradisjon, utdyper Marry. - I tillegg er forholdet til Russland og nordområdepolitikk særs aktuelt.

Programmet spenner over alt fra teater og film til opplesninger, utstillinger og diskusjoner. De fleste av Ordkalottens arrangementer er gratis. I samarbeid med filmfestivalen og filmklubben blir det visninger av Tarkovskij, og det blir blant annet organisert krimkveld på Driv, politiske seminarer og poesislam. - Poesislam burde være av spesiell interesse for studentene. Det er alltid artig, mener Marry.

Døde penner

På biblioteket blir det en utstilling om pressefrihet i Russland, et aktuelt tema etter drapet på Putin-kritiske Anna Politkovskaja. Utstillingen heter "døde penner", og omhandler over 40 drepte journalister i Russland.

Styrelederen selv gleder seg spesielt til åpninga. - Det blir en veldig spennende

åpning der Synnøve Pedersen skal lese dikt og symfoniorkesteret skal spille på Verdensteatret.

Det kommer selvsagt mange forfattere til årets festival, deriblant Herbjørg Wassmo, Jostein Gaarder og Andrej Kurkov. - Vi gleder oss veldig til den store lesekvelden på Café Sånn på lørdag, der kommer kanonene, forteller styrelederen. - Det blir første gang Wassmo kommer til Ordkalotten i anledning av en ny russisk oversettelse av en av hennes romaner. Men det kommer flere spennende forfattere, fortsetter Marry, for eksempel Tatjana Tolstaja, barnebarnet til Leo Tolstoj, og Musa Mutaev, en tjetjensk flyktning bosatt i Trondheim. Marry oppfordrer alle til å la seg inspirere under årets festival. - Det er deilig å være i et rom med fragmenter av tanker som kanskje har streift en selv, og det kan være veldig inspirerende, avslutter en begeistret Marry.

FLYTANDE RUSSISK

HELD FORTET: Marina Andrusjtsjenko og Timofei heime i Murmansk. Under ventar mannskap frå trålaren Koyda ved Tromsø Skipsverft

TEKST INGE STEINE
FOTO HELGE A. WOLD

Tromsø blir meir og meir komplekst med tanke på etnisitetar og kultur. Dette er utgangspunkt for utstillingane på Perspektivet museum. *Flytande Russisk* er den største utstillinga nokon sinne.

- Tidleg i år 2000 fekk me auge på rustholkane som låg til hamn, minnast direktør Astrid Fremmerlid. Media var prega av stor skepsis og negativ omtale. - Då me byrja på prosjektet, hadde russarane stor økonomisk betydning for byen og Nord-Noreg. Dei sikra arbeidsplassar og hjalp distrikta. Dette vart sterkt underformidla, forklarar Fremmelid. Slik tok idéutviklinga til i 2003, ein ville få fram eit meir nyansert bilete av russarane og samkvemet med folket i Tromsø. I samtidsdelen blir ein presentert dei russiske sjøfolka, liva deira i Murmansk og deira inntrykk av Norge og nordmenn.

Me har vore påtrengande og vore med russarane i bassenget, i butikkar og

til og med ombord i skipa, seier direktøren. På skipa blei dei forresten tatt imot på ein fantastisk måte. Eller typisk russisk gjestfrihet som det også er kjent som. Å være fiskar er eit tøft yrke, dei fleste russiske går av med pensjon før dei er 50. Veldig få snakkar engelsk og dei Perspektivet kom i snakk med tykte det var trist å ikkje kunne ta kontakt med nordmenn. - Etersom me har snakka med dei på russisk og blitt kjent med dei, har me fått deira hjartes meining, seier Fremmelid. Her ligg noko av årsaka til at det har tatt lang tid å få utstillinga på plass. Oversetting, bearbeiding av materiale, samt finansieringsfrieri har krevd sitt sidan dokumentasjonsinnsamlinga var ferdig i 2005.

I den historiske delen går ein tilbake til 1700-talet og Pomortida. Sentralt står ein russisk familie og deira dramatiske historie. Eit fotoalbum gjer eit unikt innblikk i ei svunnen tid, saman med utstilte gjenstandar. Gåver som er gjevne til handelskontaktar i Tromsø er døme på desse. Ellers er veggande

er pryda med bilete tekne i Russland i 2004. Ein finn også touchscreenskjermer. Trykk på skjermen og få historiar og fortellingar servert på norsk, russisk og engelsk. Utstillinga skal stå to - tre år i Tromsø, før håpet er at den

skal flyttast til Murmansk og Russland. I Nord-Norge er Kirkenes særleg aktuell ettersom det alltid har vore utstrakt kontakt med både russiske fiskarar og russarar generelt vore der.

INGE STEINE
KULTURREDAKTØR

KULTURLEIAR

September nærmar seg slutten og semesteret er godt og vel halvgjort. Oktober har flust å by på, men eg vil gjerne framheve Ordkalotten. Her får ein det eine litterære høgdepunktet etter det andre. Eit russisk fokus skadar heller ikkje. Dei er trass alt naboane våre. I desse nordområdetider er det herleg å endelig få noko med ei viss rot i røynda. Svevande ord er lette å kaste om seg, det er når dei får treffande innhald dei merkast. Her er litteraturen vesentleg. Den kan opne augene våre og skildre røynda på ein måte talerstolsmenneske har prinsipielle problem med. Naken røyndom gjer seg ikkje alltid i det politiske spelet.

«Nordområda» er eit moteord mange liker å smykke seg med og kjem ofte i følge med «ressursar», «strategi» og «potensiale». Kva det egentlig er høyrer ein mindre om. Det kan virke som ein har gløymt av menneska og den kulturelle beten oppi det heile. Kvardagen er kanskje ikkje so lett å selge. Nettopp derfor er det viktig at den kjem fram. Mellomfolkeleg samkvem over grensene er ikkje noko nytt. Erfaringane har vore variable. Medieomtalen russiske sjøfolk fekk i Tromsø rundt 2000 vitnar om alvorlege haldningsproblem i byen. Stor skepsis regjerte og russarane vart meir eller mindre uglesette. Desse stereotypiske tendensane gjorde seg gjeldane, trass ei lang historie med handel og kontakt. Perspektivet Museum skal ha skryt for å setje lys på dette, samt få fram den andre sida av saka. Gjennom utstillinga Flytande Russisk får ein tilgang til russaranes inntrykk, på godt og vondt.

Kunst kan vere meir enn "berre" kunst. Den kan utfordre vår verden, våre oppfatningar. Flosklar er billege, realiteten er dyrekjøpt. Spørsmålet blir berre kor åpne me tør å være. Vil ein sjå eit anna bilete enn det ein er trygg med? Her er det berre ein ting som kan hjelpe, å utesette seg sjølv for det. Om so berre med ørsmå steg av gongen. Om ein blir ein betre nordområdeborgar av det er ikkje lett å seie, men ein blir neppe eit verre menneske.

OVERLEGEN I FISTEL

ABLEGØYER: Noen synger, Helene Harefrøken er vulgær. Medisinstudenter har mange talenter.

TEKST TRYGVE SØRENSEN
FOTO GRY ELISABETH MORTENSEN

Det er duket for MedHums revy på Studenthuset Driv. Salen er fullsatt av blide mennesker med forventning i blikket.

Det starter friskt. Smekre jenter og stilige menn danser til en artig norsk versjon av "It's my life". Så er det reklame. En av snuttene får jentene i salen til å fråde om munnen. Den eminente cola-stripperen beveger seg som en ål og lar colaen renne nedover den nakne brystkassen. Slagordet lyder "cola, godt for huden". Etter reklamen får de selvsikre søringene som kommer til Tromsø gjennomgå. "Kasper, Jesper og Jonathan", blir til "Astrid, Esther og Karl Johan". De tre karakterene ble personer som nok kan gjenkjennes på campus. Vi blir avbrutt av en bøssebærer som selvsikkert ringer på, ut kommer en eldre dame. Da han uttaler at "kvinnene blir stigmatisert" bryter hun ut i gråt. Hun kom til å tenke på hennes avdøde ektemann Stig Mathis. Et annet gjennomgangstema kommer hakk i hel. Stripperne fra Trygg Vakt. Jentene i salen ligger nå på gulvet og

riste. En kul vri og et godt poeng fra Campus.

Adam and Eva are in a relationship Verdenshistorien fremført på Facebook. Dette er tidsriktig og publikum kan kjenne seg igjen i de forskjellige tema. Det hele begynner med at Adam og Eva are in a relationship. Slik fortsetter det: Judas has left the group. Tyskland poked Europa. Norge rejected a group invitation from EU. Bøssebæreren prøver seg igjen, vaginal fistel skal forklares. Den uvitende nordlendingen som åpner døren forstår etter en folkelig forklaring at anus er rævhøl og vagina er fetta.

Førrbainna fættkjærringer Arbeiderpartiets kvinnebevegelse og statsråd Karita Bekkemellem presenterer ulike typer menn, bl.a den nordnorske mannemannen. "Forbainna fættkjærring" kommer det støtt. Tiende seanse byr på "Livets frø" om sædcellen som raskt finner ut at han har kommet feil og at det lukter vondt. Nok en gang bøssebæreren. Denne gangen åpner en liten jente døren. Den båluktende bøssebæreren vil prate med foreldrene, men de kommer ikke ut. Han forklarer motvillig hva fistel er. Jenta syntes selv-

sagt bæsje hull og slike ting er artig, men foreldrene vil ikke støtته.

Hull skal være i munnen

Livets frø møter på Karius og Baktus. De gir klart uttrykk for at hull skal være i munnen. Nok en original vri for å formidle et alvorlig tema. Radikal, rotløs røyrsele for folk med talevansker blir også omhandlet. Blant medlemmene er det bla. bergensere. Vi blir videre kjent med Helene Harefrøken med klare paralleller til gamle innslag fra NRK. Tankene går umiddelbart til den nervøse og stille jenta, som forvandles til en gneldrende og vulgær biatch på byen.

Humor og entusiasme ender i orgasme

Midt i all galskapen når studentene målet sitt, nemlig å gjøre publikum oppmerksom på vaginal fistel. At overskuddet fra forestillingen går til organisasjonen CRN setter også det hele i et større perspektiv. Hele tiden viser studentene trygghet på scenen og klarer opprettholde intensiteten fra de forrige seansene. Spillelederen er høy og forberedelsene har tydeligvis vært gode. En rekke Livsfrø samles i en kondom og forestillingen er over.

METALL TIL FOLKET

GLEDESPREDERE: Guttene i Tromsø Metal Klubb lover trøkk, men trenger frivillige.

TEKST INGA B. TØLLEFSEN
FOTO MARIUS HANSEN

Den 29. september inviteres Tromsøborgerne til en helaf-ten i metallens navn. Tromsø Metal Klubbs største arrangement til dags dato har ikke mindre enn fire band på plakaten, og lover en fantastisk kveld for folk både over og under atten!

Tromsø Metal Klubb så dagens lys i 2005, og har siden ekspandert jevnt og trutt i takt med metalsjangerens økende popularitet. Metalmiljøet vokser i hele verden, og behovet for en møteplass ble stort også i Tromsø. Og når det ikke finnes noe tilbud fra før av må ungdommen gjøre jobben selv, ifølge arrangør Marius Nilsen.

Metalklubben startet med å arrangere dj-kvelder, og fortsatte med tre konsertkvelder under navnet Metal Meltdown, alt med stor suksess. Nå føler de seg klare til å ta et steg videre fra den lokale bandscenen og over til

å booke band som er nasjonalt og internasjonalt kjente.

Importerte godsaker

Bandlisten for Arctic Metal-kvelden består av utenbys band, hvorav det mest kjente er Allfader. De er et ekstremmetalband fra Mo i Rana, som tidligere har gjort seg bemerket på byens scener under By:larm i 2006. Den nyeste skiva At Least We Will Die Together fra 2005 har også fått gode kritikker, både her hjemme på berget og i det store utland.

Vulture Industries er også et band det er store forventninger til. De karakteriserer seg som eksperimentell metal med elementer av trash, black metal og avantgarde, og er altså erfarne musikere kjent fra band som Malice in Wonderland og Enslaved.

Eidskogbandet Shraphead er unge og fremadstormende og i ferd med å skape seg et navn innenfor trash-sjangeren, mens The Madness Within fra Hammerfest spiller sin første konsert utenfor Finnmark på fire år. Disse befinner

seg i death/ekstremmetal-gata og er et band med stor erfaring på live-fronten. Konserten vil være på Verkstedet i Kulturhuset, og dørene vil åpnes klokka 8. Før konsertene begynner vil arrangør Daniel Figenschou spille passende musikk for anledningen, men kom tidlig og få med deg alle bandene.

Ikke marginalt

Tromsø Metal Klubb drives på frivillig basis, men har opp mot denne "minifestivalen" samarbeidet med flere instanser for fremme av ungdomskultur, blant annet Frifond, Aktiv Ungdom og Tvibit. Dette betyr at festivalen tilrettelegges for ungdom under 18, da alkoholserving forgår innenfor et avsperrt område. Tilgjengeligheten for rullestolbrukere er også god, og hele kvelden vil kjøres uten strobelys. Så du skal ikke se bort ifra at Arctic Metal er det tryggeste du kan gjøre denne lørdagskvelden!

Bandene er, i følge arrangør Igor Jakobsen, valgt ut på bakgrunn av personlig smak og aktualitet, og metalklubben

ønsker med arrangementer som dette å skape et bredere tilbud i kulturbyen Tromsø. Metal er i stor grad en ungdoms- og en motkultur, men dette er en sjanse for musikkinteresserte å utvide sin musikalske horisont, og for arrangørene å vise at metal ikke lenger er et marginalt fenomen. Metal er jo en av Norges største eksportvarer, så dette er en god sjanse til å se band som kan bli det neste store i europeisk sammenheng.

Til slutt kommer metalklubben med en oppfordring til alle interesserte. Frivillige trengs, særlig til vakthold, da denne festivalen er meget dugnadsbasert. Ta kontakt på tromsometalclub@gmail.com og bidra til at det nyeste tilskuddet på festivalstammen får livets rett. Så er du en av de som, for å parfrasere Marius Nilsen, er bitt av kjærligheten til doble basstrømmer og spisse gitarer...er Arctic Metal Festival arrangementet for deg!

KINESISK KRUTT

TEKST INGE STEINE

FOTO KJELL STURE JOHANSEN

Kva kjenneteiknar Kina egentlig? Det er iallefall mykje meir enn smale auge og ris. Utopia har vore på Kulturhuset, men undrast fortsatt.

Om det skulle vere nokon tvil, Kina er eit grasalt stort land. Derfor er det ikkje so rart at det er ein bråte ulike folkegrupper der. Heilt oppe i det nordvestlige hjørnet ligg regionen Xinjiang. Her finn ein eit særst rikt utvalg grupper og etnisitetar. Kinafestivalen har nyleg presentert det kulturelle mangfoldet regionen byr på. Uigurfolket er den største. Ifølge Amnesty International har gruppa, som har tyrkiske aner, lenge vore utsatt for overgrep frå kinesiske myndigheter.

Under åpningskvelden av festivalen var det likevel ei anna side som skulle stå i rampelyset.

Xinjiang sang – og dansegruppe har vunne fleire internasjonale prisar og bruker ikkje lange tida på å vise kvifor.

Sjarm a la Xinjiang

Det blei ein fargesprakande kveld der kleskifta kunne få einkvar til å bli epileptisk. Om plagga gjorde inntrykk, var det sjølvsagt dansen og musikken som gjorde det heile. Publikum blei sjarmert i senk av bevegelsar og rytmar ein ikkje akkurat blir overstrøymt

INGEN SØLING: Øverst er damene nett ferdig med å snurre rundt – med bollene på hovudet. Menna i botn er i gong med sjamrøretappen.

med her nordpå. Eit av høgdepunkta var jentedansen, der dansarane spannt rundt med boller med vatn i på hovudet. Ein snakkar om ballkontroll i fotball, her var det snakk om imponerende bollekontroll. Humoristiske innslag gjorde også sitt til forestillinga gjekk rett heim blant dei frammøtte. I ein friardans, gjekk det tildømes hardt ut over dei mannliges bakparti. Avisning svir tydligvis litt ekstra i Xinjiang. Utopias utsendte kom frå det heile med kun smil om munnen.

Frå Kina til Kari

Om du ikkje fekk med deg kinafestiva-

len, kan du slå deg til ro med at det er mangt å sjå fram til utover hausten. Kulturhuset har satsa på eit samansatt høstprogram, som vil vere innoei mengde sjangrar og uttrykksformer. Adjågas får du allereie førstkommande torsdag. Av andre musikalske høgdepunkt kan ein nevne Manu Katché og Kari Bremnes. I den komiske kategorien finn ein mellom anna Trond Viggo Torgersen og Anne-Kat. Hærland, som begge turnerar med eige materiale. Føler du trang til litt høgkultur, kan du til dømes få ein dose «Nøtteknekka» eller «Hamlet». Mykje anna ligg på lur, frå kor til prinsesse Märtha, so

ein burde kunne finne noko ein tykkjer om. Bredden på programmet burde det iallefall ikkje stå på.

AKTUELT

Adjågas
Verkstedet, torsdag 27. september
kl.21.00

Grasdanskaja Oborona
Lillescenen, fredag 28. september
kl.22.00

Hautprogram
www.kulturhuset.tr.no

NY PITBULL

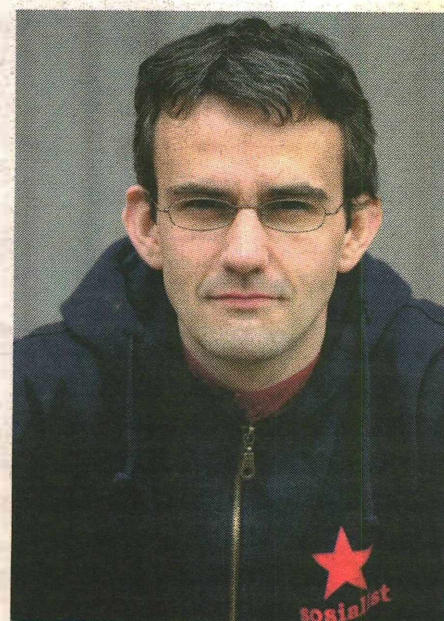
TEKST LONE DYBDAL
FOTO JØRN HENRIKSEN

Utopia dro på boklansering på Tivbit sammen med mange skoleklasser og en håndfull journalister. Endre Lund Eriksen fikk en varm mottakelse da han entret scenen lesende fra sin nyeste bok *Pitbull-Terje blir ond*. Det er nettopp et av privilegiene ved å skrive for barn og ungdom – man får rik mulighet til å møte leserne. Og de unge leserne er et takknemlig publikum: latterutbrudd, jubel og applaus. I tillegg til å være en dyktig forfatter er Eriksen god til å fange publikums oppmerksomhet.

Eriksen var i 2001 student ved forfatterstudiet her på universitetet: men han begynte å skrive lenge før den tid.

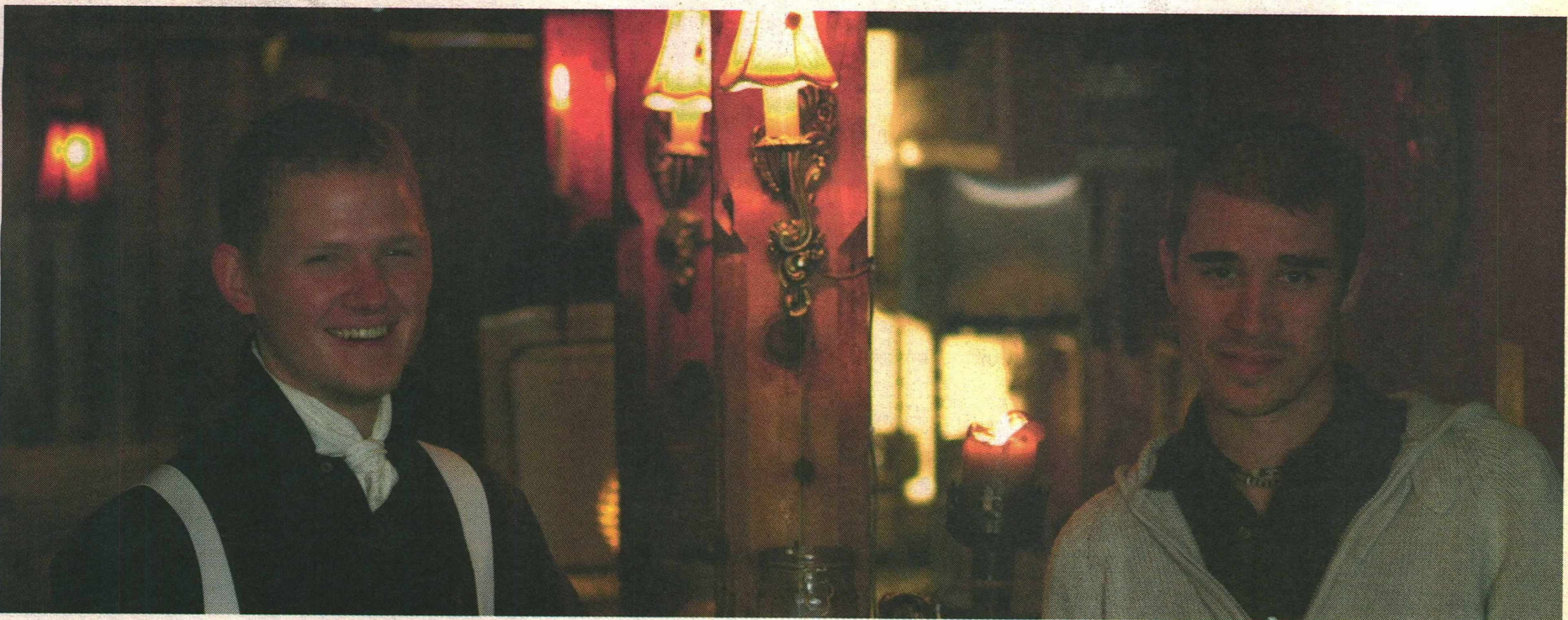
Det var så tidlig som 2. klasse på barneskolen at han skrev sin første bok. Den slo godt an blant de andre elevene, så godt at det ble flere. Den første boka på et etablert forlag kom imidlertid ikke før i voksen alder. I 2002 fikk Eriksen Aschehougs debutantstipend for *Pitbull-Terje går amok*. Boken ble senere filmatisert av Arild Frølich. Siden debuten har Eriksen gitt ut seks bøker. På forfatterstudiet lærte Eriksen å vise fram tekstene til andre. En viktig del av dette er å ta imot kritikk og bruke den til noe konstruktivt. Det å kunne endre på deler av en tekst er essensielt. Det er viktig å være klar over hva som fungerer og hva som trenger forandring. Eriksen har selv en klar fornemmelse av når noe er bra. I skriveprosessen får han hjelp av gode, kritiske lesere, både blant venner og fra forlaget.

Mange stiller seg spørsmålet om skriveing er en gave - et kall - eller om det rett og slett er et håndverk. For Eriksen er det litt begge deler: gleden ved skrivingen, trangen til å skrive har alltid vært der. Du må ha noe å formidle, men det skader ikke å ha lært seg noen teknikker i tillegg. Eriksen anbefaler alle vordende forfattere å lese så vel som å skrive mye. Selv om han leser så mye norsk litteratur som mulig er det en amerikansk tbok han ønsker å anbefale, nemlig *The Road* av Cormac McCarthy. Boken har blant annet blitt belønnet med Pulitzerprisen. Han trekker også frem Bjarte Breiteig, i tillegg til Henning Mankells bøker om Joel. På den andre siden er det heller ikke noe sjakktrekk å bli sittende inne hele ungdomstiden. Det er greit å oppleve litt av den virkelige verden også.

NY BOK: Endre Lund Eriksen kommer ut med ny Pitbull-Terje og anbefaler lesing og skriving.

TWO FRIENDS, ONE DREAM

DYNAMIC DUO: Håvard Robertsen (23) and Halvor Dahlberg (25) created their own place, Torghuken. It's intended to make you feel like you're visiting the past.

TEXT FRANCELINE RAMALHO
FOTO YANNICK VAILLE

Håvard Robertsen and Halvor Dahlberg met each other when they worked together in the same grocery for a few years. Håvard has been doing graphics-studies at Tønsberg and Halvor is studying marketing and economy at Tromsø university college. They decided to combine their talents to create a untypical place. Even if it was hard to find a good

location, Halvor is very excited about this "big adventure". He says its good practice for him. By working together, the duo managed to create a nice place with little money. As an artist, Håvard deals with the decorative part of the business, whereas Halvor handles the cooking and the economics. Since that's a good combination neither has to be the boss. When there is a big decision to make, Håvard's father decides for them. Torghuken café and delikatesse has been open for four weeks

now and you'll find a great menu and a good atmosphere there. Their blueberry pancakes are already famous.

Great expectations

Halvor is the one who spends the least time at Torghuken since he's involved in a lot of other activities. Indeed, he's been a marketing-teacher for two years now. At the same time he's studying for his master in economics. His great aspiration is to keep this café, naturally, since it's his own project,

but also because he wants to apply for jobs in big firms later on. Håvard wants to train his artistic talent by decorating the café in a rustic style.

These two people remind us how it's good to be creative and even better, they show us that we all have our own talent, we just have to make something out of it. So, just express yourself!

SKA VI SLÅSS?!

TEKST MATS ANDRÉ AAS

FOTO TSI SHORIN RYU KARATEKLUBB

Sportsredaksjonen i Utopia har tidligere denne høsten presentert TSI Golf med deres nye putting green på Holt, og oppsummert sesongen til Drivs jentefotballag Drivpien. I denne utgaven skal vi se nærmere på de forskjellige selvforsvars- og kampsportgruppene i TSI.

Reimeikan – Aikido

Den japanske selvforsvarskunsten Aikido baserer seg på å nøytralisere motstanderens angrep ved hjelp av en kaste- og låseteknikk. TSI Reimeikan trener i et bomberom på det samfunnsvitenskapelige fakultet (SV-fak) på universitetet. Den lettest synlige kontrasten mellom Aikido og andre kampkunst, er at Aikido ikke inneholder noen angrepsteknikker, den er utelukkende basert på å benytte kraften i et angrep til å utføre et kast eller en låseteknikk.

TSI Reimeikan har nylig hatt nybegynneropptak, og den første helga i november skal det arrangeres høstleir i Tromsø.

Bujinkan

Bujinkan består av flere forskjellige teknikker og strategier for forskjellige typer kamp. Man kommer innom slag og spark, bryting, kast og kvelning, staver, blanke våpen rep og til og med prosjektivvåpen, om man forsøker seg på Bujinkan. Bujinkan Dojo Tromsø holder foreløpig til i sentrum av Tromsø, på Drivkraft i Søndre Tollbugate. Det jobbes med å få til treninger på Kraft denne høsten, men inntil videre ope-

res det med følgende treningstider

Shorin Ryu

Shorin Ryu Karateklubb ble stiftet i 1986, og har vært tilsluttet TSI siden oppstarten. Klubben er ikke bare for studenter, men for alle som ønsker det.

Shorin Ryu er delt opp i tre stiler, og selv om disse tre er litt forskjellige i utførelse, teori og kroppsbevegelser, er målet med treningen det samme. Det som kjennetegner stilen som utøves i Tromsøs Shorin Ryu Karateklubb er at man skal kunne flytte seg hurtig bort fra et angrep for så å kontre tilbake med kraftfulle og hurtige teknikker. Det legges vekt på at man ikke slår tilbake med en teknikk, men med en kombinasjon av flere.

Treningene blir avholdt i aerobicsalen på Kraft, og denne høsten trener de til følgende tider

Judo

Judo er en japansk kampsport som kom til Norge tidlig på 60-tallet. Judo baserer seg rundt en rekke kaste- og kontrollteknikker. En utøver av judo kalles judoka.

Treningstider TSI Judo

Tirsdag og torsdag i bomberommet på ISV.

Chito Ryu

Chito Ryu er en allsidig kampsport og er god trening for både kropp og sjel. Kampsporten er en stilart innen karate, og er en av de mellomstore stilartene i Japan.

Chito Ryu kom til Norge i 1992, og klubben i Tromsø trener på parketten på Kraft mandager fra 16.00 til 17.30

og fredager fra 17.30 til 19.00. I tillegg er det en trening torsdager fra 18.30 til 20.00. Denne foregår i speilsalen på Kraft.

Boksing

TSI Boksing tilbyr introduksjon og instruksjon i boksekunsten, og man trenger ingen forhåndskunnskaper for å delta. Enten du ønsker å lære selvforsvar, utvikle deg sportslig, eller bare er nysgjerrig, kan TSI Boksing være en fin inngangsport til The Noble Art – som boksing også kalles. Dersom du har erfaring med boksing fra før, er du også velkommen til å holde ferdighetene og formen ved like hos TSI Boksing.

På treningene får man innføring i bok-

seteknikk som er tilpasset den enkeltes nivå, i tillegg til styrketrening og lett sparring for de som vil prøve seg på det. TSI Boksing legger stor vekt på sikkerhet, men man må likevel regne med å få seg en trøkk om man vil prøve seg på sparring.

Klubben låner ut nødvendig utstyr til treningene, bortsett fra tannbeskyttere og bandasjer, men dette kan kjøpes av klubben.

TSI Boksing trener på Kraft.

Dersom du ønsker mer informasjon om kampsport og selvforsvarskunst hos TSI, se nettsidene deres: tsi.org.uit.no.

KONTANT: Karate er en av kampsportene man kan bruke til å sparke røv. I selvforsvar vel og merke.

Sorggruppe?

Når noen vi er knyttet til dør...skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Ikke alle har familie og gode venner å i nærheten. Det kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon.

Derfor inviterer Studentpresten og Studenttrådgivningen til **SORGGRUPPE**. Gruppen vil møtes annenhver uke, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av helt ny dato.

Kontakt

Stud.prest Tor Stranda
77 64 40 97 / 913 42 023
tor.stranda@adm.uit.no

Psykolog Hanne Rieber
77 64 90 52
hanne.riber@sito.uit.no

TRENINGSTIDER TSI REIMEIKAN

Mandag	17.30-19.00	Nybegynnere
	19.30-21.00	Viderekommende
Onsdag	17.30-19.00	Fellestrening for nye og viderekommende
Fredag	18.00-19.30	Viderekommende

TRENINGSTIDER TSI BUJINKAN

Mandag	18.00-20.00	Junior/Voksne
Fredag	18.30-20.30	Voksne

Studentsamfunnets Café Bodega.
Høy musikk – lave priser!
Åpen hverdager 12.00-18.00.
Du finner oss i Teorifagbygget, hus2, plan 1.

FORNUFT OG FORNÆRMELSER

KÅSERI

TEKST: SIRI GASKI

ILLUSTRASJON: MARIANNE STØRSETH

Det er nok ingen revolusjonerende tanke å hevde at min generasjon - vi som ikke har bygget landet, bare klimaendringene - har en diskurs, en samtalemåte som baserer seg mer på ironi enn inderlighet. Det finnes kanskje noen som kunne skrevet "det heter ikkje eg no lenger", men det spørres om det finnes noen som hadde tatt det alvorlig.

Uansett hvor hyggelig jeg prøver å være høres ethvert kompliment ut som om det har en undertone av "men det kunne alltid vært bedre." Og det kunne vel alltid vært bedre - ingenting er noensinne perfekt - men jeg har ikke noe ønske om å være djevelens advokat, eller den som heller malurt i begeret, jeg vil bare være begeistret, engasjert og sikker på at jeg aldri har hørt/sett/lest noe bedre.

Det jeg egentlig vil si, hver gang jeg åpner munnen og fornærmer noen, er "jeg er så glad for at du eksisterer,

og verden er et bedre sted fordi du er her", men sånt kan man jo ikke si til folk. Da er det lettere å satse på noe enkelt, som "hvorfor er du så teit?" eller "jeg hadde aldri fornærmet [dyreart x] ved å sammenligne den med deg". Sånt er jo tross alt sosialt akseptert, i motsetning til den sukkerladne søt-suppen det er å faktisk fortelle folk at du liker dem.

Det er liksom greit å ha en sans for humor som er tørrere enn noe kjempetørt - av typen sand i Sahara - men det blir kanskje litt slitsomt i lengden. Å bestandig skulle være i stand til å målbinde ikke bare tilfeldige prinsesser men også gud og hvermann, gjør at man bestandig må tenke framover, at man sjelden får tid til å lytte.

Og det er jo i det store og det hele forholdsvis uheldig å skulle basere vennskap på å fornærme folk helt til de liker deg. Samtidig er det ikke bare-bare, all den tid folk flest er merkelig bokstavelige og faktisk tar en fornærmelse som en fornærmelse. Det er greit nok å skulle forsøke å overbevise tredjeklassinger om at "grunnen til at Per er

så slem med deg er at han har lyst til å kysse deg, han er bare ikke gammel nok til å forstå det ennå", men det blir enda litt verre når man snakker med folk som var ferdig med tredjeklassen for femten år siden. Det er litt ille at 60% av alt jeg sier til folk helst burde ha en fotnote som sier "merk, alt er løgn og fanteri, du er fantastisk", særlig siden det er utrolig vanskelig å få fotnoter inn i talespråket. De fleste har store nok problemer med å forstå innskutte bisetninger i tale, og dessuten blir jo folk aldri enig om hvorvidt en fotnote burde komme nederst på siden eller helt sist i teksten.

Det sier vel egentlig sitt om hvor langt vi har kommet, når folk med stolthet kan erklære at "jeg, nei, jeg skjønner meg ikke på ironi og slikt. Det ironiske er langt utenfor min fatteevne." Det sier kanskje enda litt mer at man da sitter igjen med en usikkerhet om hvorvidt de forteller sannheten, eller om det er et så framskutt tilfelle av ironi at de færreste av oss er i stand til å begripe det.

Samtidig har man jo også andre tilfel-

ler, som det hvor et deprimerende stort antall videregående skoleelever ikke skjønnte at en Kjartan Fløgstad-tekst var ironisk (det må ha vært nynorsken som forvirret dem) og dermed strøk på sin avsluttende eksamen. Og så, på toppen av det hele - som for å gjøre forvirringen og frustrasjonen komplett - så virker det ikke som om noen lenger vet hva ironi betyr! Alt er ironisk, selv det som egentlig burde defineres som sarkastisk, sardonisk, syrlig, bitter eller rett og slett bare tørr humor, som har sin forskjell fra den bløte humoren i at vi aldri helt vet hva vi ler av. Og det er ironisk, i ordets riktigste forstand, at noe som helt enkelt betyr "å si en ting når du mener det motsatte" plutselig får en definisjon som er så vid at du kan putte hele menneskeheten og ganske mange dyrearter inn under det. Personlig skylder jeg på Alanis Morissette og den særs uironiske sangen "Ironic". Jeg mener, en mann som er på sitt første fly, og opplever at det styrter, blir, om noe, skadelidende av skjebnens ironi - og selv det er vel mest fordi ikke engang skjebnen helt klarte å definere ironi slik ordboken hevder det skal gjøres.

Kritikeren og litteraturteoretikeren Cleanth Brooks - og om dette høres ut som navneslipping (eller kanskje det noe mer kjente namedropping) på høyt plan burde det kanskje også tilføyes at det er noe av det eneste som sitter igjen etter fem år med litteraturstudier - kom, en gang for lenge lenge siden, med en teori om at ironi burde defineres til å være alt som ikke betyr akkurat det som sies, altså forskjellen mellom denotasjon og konnotasjon. Og han hadde antakeligvis kroet seg i grava av pur, uironisk glede - jeg antar han er død, siden litteraturstudier gjerne er synonymt med studier av døde, hvite menn - om han hadde opplevd Norge, for ikke å si verden, anno 2007, og det nye bruksområdet for termen ironi.

Så ja, egentlig, i bunnen av det hele, er denne teksten en ironisk distansert måte å fortelle folk at hver gang jeg fornærmet deg var det fordi jeg er så glad for at akkurat du eksisterer. Det er nok et litterært tilfelle av Schrödingers ironiske katt.

TRØTT av pensum?

MORGENBLADET

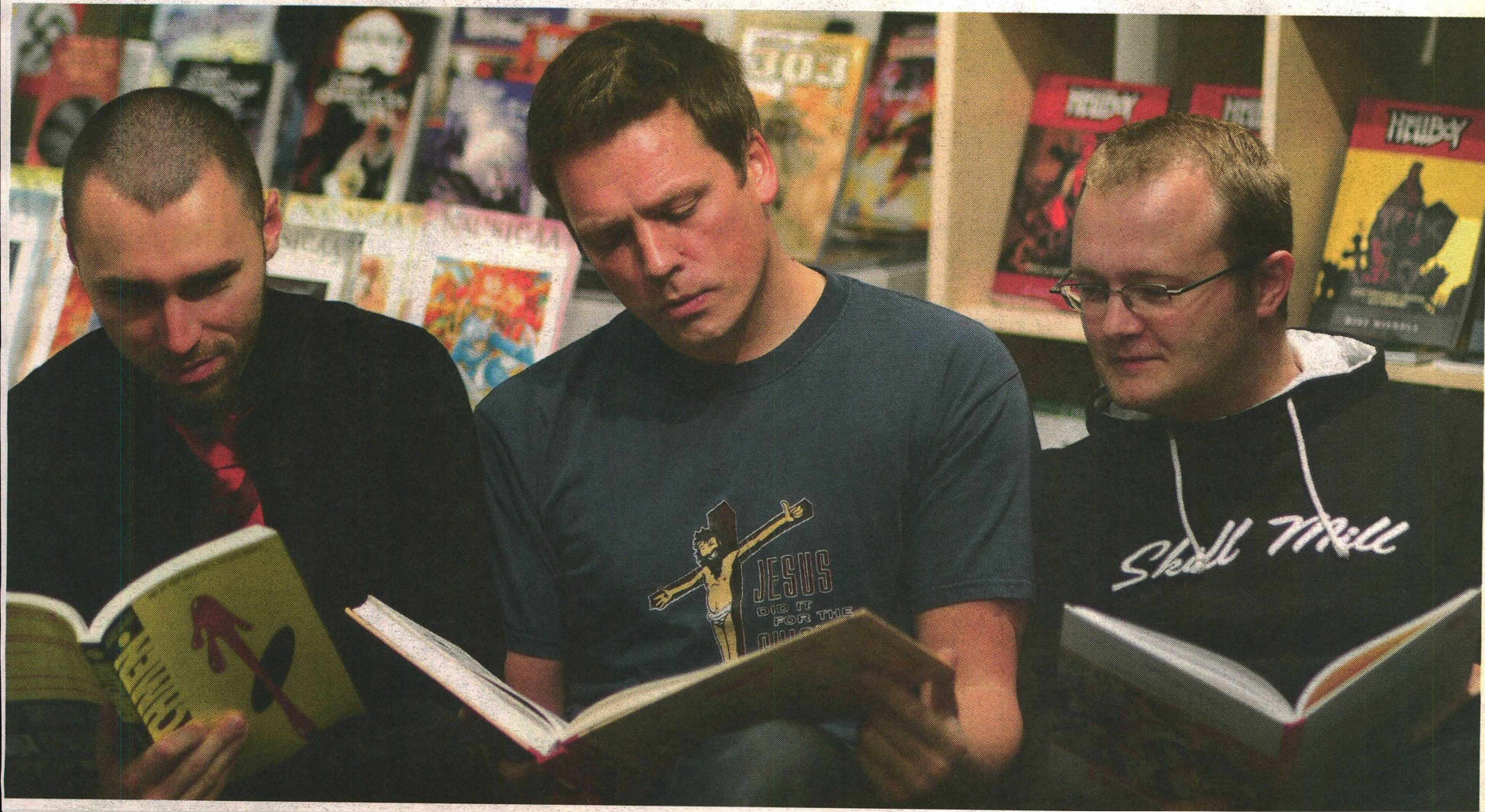
TAR DEG VIDERE

Få
avisen hjem
i 6 uker for
kr 90,-

Bestill abonnement på telefon 21 00 63 00,

e-post: abo@morgenbladet.no, eller gå inn på
www.morgenbladet.no.

HEKTA PÅ STRIPER

FERSKA: Fra venstre, Christopher O. Sørli, Isak Måseide og Kim Skytte i sin eigen verden.

TEKST OG FOTO INGE STEINE

Kva er greia med teikneseriar? Utropia spør ein oppglødd masterstudent og ein gira bokhandel.

- Det er et fåtall teikneserier som fortellast utelukkande gjennom bilete: majoriteten av teikneseriar teiknast frå manus, av ein separat illustratør. Dei kan seiast å vere rikt illustrerte fortellingar, snarare enn fortellingar der illustrasjonane spelar ei ledande rolle i tolkinga, forklarar Christopher O. Sørli. Masteroppgave om teikneseriar er på gong, jobbing på Akademisk Kvarter tek han ved sidan av. Sørli framheld at teikneseriar kan vere so mangt, frå Donald til Will Eisners A Contract with God: - Du har et spekter av teikneseriar som på mange måtar kan representere den litterære «tre-enighet»; dagstriper (poesi), teikna romanar (romanar) og kortfortellingar (noveller). Likevel er langt frå alt kartlagt. - Teikneseriar beveger seg i ytterland av den litterære teorien, og det er nettopp denne grunnleggande mangelen på definerande teori som fascinerar meg - dersom den ikkje finnast, må ein skapast, seier Sørli. Han har frå oppveksten av blitt meir og meir hekta. - Det som gjer teikneseriane spesi-

elle kontra anna litteratur, er korleis dei subtile elementa i historien kan gøyumast i det visuelle, ikkje berre det tekstuelle. Ein har med andre ord eit enormt potensiale for ytterlegare dybde, argumenterar Sørli.

Overlegent medium

Samspelet mellom forfattarens visjon og teiknarens røyndom er det som fascinerar Sørli mest. Grant Morrisons Arkham Asylum er ein favoritt: - Å lese hans maskinskrevne manus er ikkje langt unna å lese ei skrekknovelle av H.P. Lovecraft eller liknande gotiske forfattarar. Når du derimot legg Dave McKeens ekstremt mørke og særegne stil til manuset, skapast ein heilt ny versjon av historia. Den subtile, psykologiske skrekkefølelsen erstattast av eit påtvunge, visuelt element som direkte viser deg det Morrison ønsker at hjernen din skal forme, utbroderar Sørli. - Dette kan på ei side sjåast som å fråta den littærere grunnstammen autoritet, og det er nettopp dette som er den største «trusselen» mot teikneseriarar littærere verdi i mine auge, vedgår Sørli, men legg til: - Dersom det fungerer, og den litterære subtiliteten og psykologien blir ivaretatt, har teikneserien nådd eit kulturelt stadium eit reint skriftleg verk ikkje kan oppnå med samme effekt.

Bedre enn sitt rykte

Ein teikneserie av Alan Moore går ein roman av Paulo Coelho ein skyhøg gong både kva innhald, dybde og forfattarteknisk eleganse angår. Likevel er det Coelho som sel millionar av bøker og blir sett på som ein stor forfattar, medan Moore «berre skriv teikneseriar», manar Sørli. Her får han støtte frå sin arbeidsgivar. - På åttitalet var det et veldig barnslig preg, med Donald Duck, Bamse o.l. I dag er teikneseriemarknaden langt meir tilpassa eit vakse publikum, seier Isak Måseide, den fagansvarlige for vårt felt. Han har likevel inntrykk av at mange tykkjer det blir for lett tilgjengelig, at det mystiske ein får ved å tilnærme seg anna litteratur forsvinn. - Det blir fort ein forsvarstale for å ha teikneseriar i ein bokhandel som dette, humrar Måseide.

Tung satsing

Akademisk Kvarter (A/K) satsar no hardt på teikneseriar. Vel eit år har gått sidan første eksemplar var i hylene. Don Rosas skildring av Skrue McDucks oppvekst blei ein stor salgsuksess og viste at folk ville ha meir. - Når ein har leita etter bøker håpar ein at ein finn noko anna også. Måseide minnst studietida og har etterlyst eit

alternativt tilbud. No er ting altså iferd med å endre seg. - Me har teikneseriar for alle, hevdar Måseide, før butikksjef Kim Skytte tek over: - Det som er bra med å vere bokhandel på universitetet er at både fagansvarlege og studentar kan sine felt, seier han. - Me er veldig opne for forslag. Om det er noko me ikkje har, bestiller me det, fylgjer den fagansvarlege opp.

Billegast i landet

Takka vere ein god distribusjonsavtale med ein stor aktør i USA, har A.K klart å presse ned prisane. Ifølge dei sjølv er dei billigast i Noreg på teikneseriar. Outland er den største importøren i landet, men A/K har gått rett til kildene, so og seie. Ettersom bokhandelen importerar direkte kjem bøkene også raskare. 10-14 dagar er normalen. - Me har eit genuint ønske om å vere best. Viss me kan slå Outland på pris so gjer me det, understrekar Måseide. Vidare er dei fornøgd med å vere bokhandel: - Det er betre å ha tegneseriar i butikk enn på nett ettersom ein kan sjå det visuelle, hevdar butikksjefen. Etter å ha bladd litt rundt må Utropia seie seg enig i det og håper dei andre bøkene ikkje blir sjalu på sine nye vakre utfordrarar.

LIVET I SVART-KVITT

TEKST STIAN BRAGTVEDT &
TALE SEVERINA HALSFØR

Kvinna bak boka og filmen "Persepolis" håpar at vi, gjennom historia hennar, vil sjå verda litt mindre i svart-kvitt.

Då Marjane Satrapi blei sendt til Europa av sine iranske foreldre som 14 åring starta ho prossessen med å finne ut kva det vil seie å vere iranar. Svaret hennar får vi no i bok og på film.

Prislønna

Sidan *Persepolis* kom ut i Frankrike i 2000 har boka hatt enorm suksess og har motteke fleire kritikarprisar. Då omsettinga kom ut i Noreg i 2005 fekk ho Sproing-prisen for beste omsette teikneserie. I dag blir boka brukt i undervisning på over 100 universitet i USA,

TEGNERISERIEN

Marjane Satrapis *Persepolis* er en tegneserie. Det er i tillegg en selvbiografisk tegneserie, basert på forfatterens oppvekst i Iran og Østerrike. I tillegg til å ha skrevet manus har Satrapi også tegnet serien, noe hun har lyktes veldig bra med. Streken er naiv og enkel, samtidig som rutene ikke er overlesset med detaljer. Vi følger Marjane fra hun ti år gammel sier at sjahen er innsatt av Gud, til hun havner i tyveårene. På veien får vi et innblikk i Irans moderne historie, samtidig som vi får ta del i dagliglivet til

FILMEN

Ei viktig forteljing om identitet og å vere tru mot seg sjølv.

Trass i at Hollywood tilbød Satrapi store pengesummar for retten til å filmatisere *Persepolis*, insisterte ho på å gjere det sjølv, på sin måte. Resultatet er difor ein heilstøpt fransk produksjon der Satrapi er tru mot seg sjølv, og dermed bøkene sine. Både teikningane og handlinga ligg tett opp til teikneserien og gir ein heilt særegen teiknefilm, der ein ikkje brukar sjansen til å lage superheltar eller snakkande dyr, men held seg til dei knappe dialogane og avgrensa kulissane frå teikneserien, dermed får ein ein fascinerande film som i grunnen minner mest om teater i stilen.

Fokuset i filmen endrar seg etterkvart som hovudpersonen blir eldre, frå å vere eit born som fortel kva som hender i verda kring henne utan sjølv å kunne

inkludert det amerikanske militærakademiet. Då filmatiseringa av boka vart lansert under Cannes festivalen i år vart han lønna med juryens spesialpris. Satrapi fortel at ho hadde eit ønskje om å opne auga i Vesten for korleis det er å leve under eit diktatur.

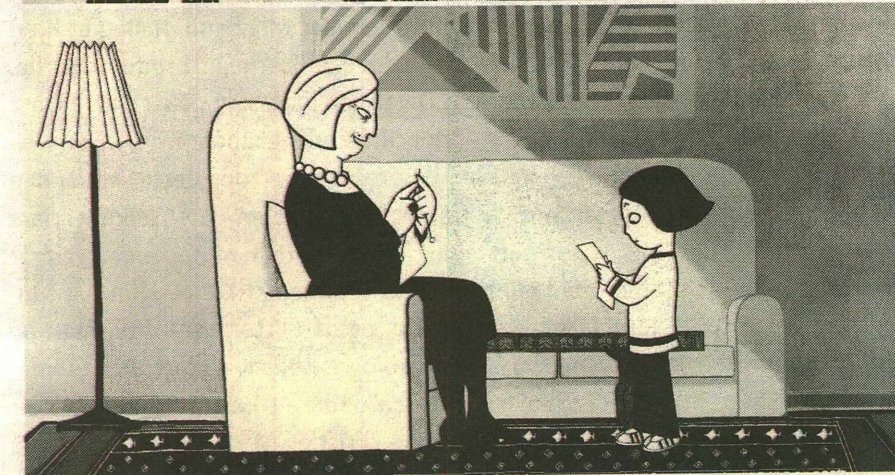
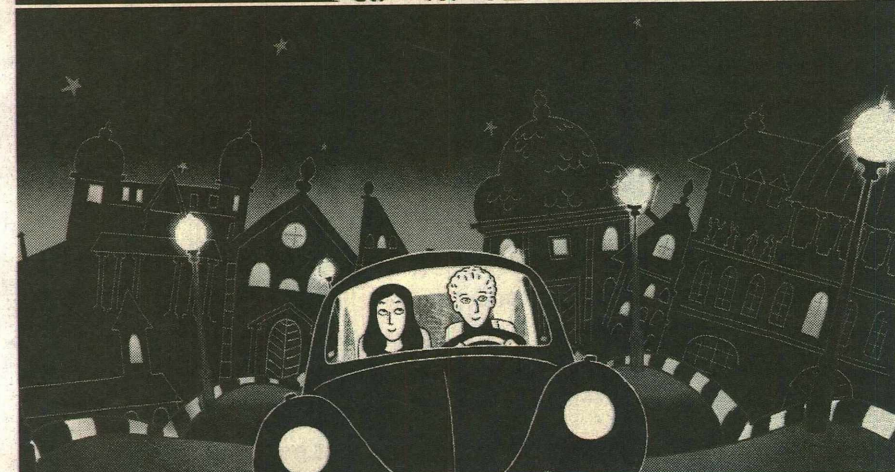
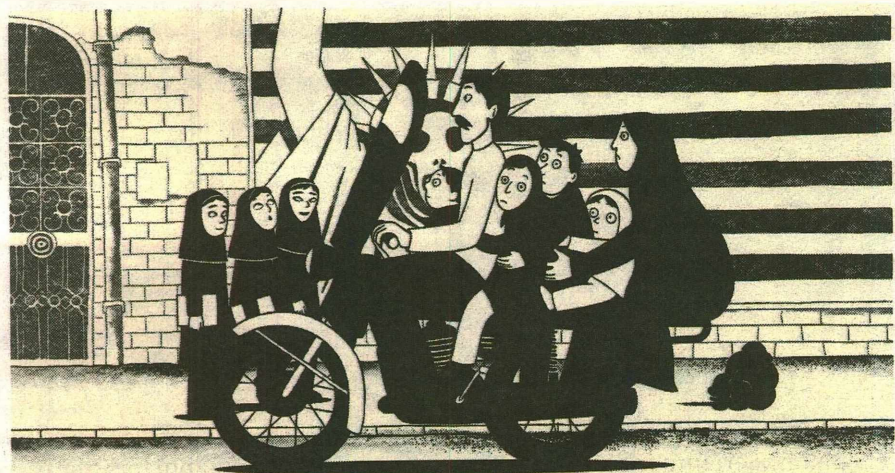
– Etterkvart som boka vart omsett til andre språk kom det fleire og fleire som sa "Dette er mi historie også", fortel ho i eit intervju med New York Times. – Eg vil syne at alle diktatur, uansett om det er Chile, Kulturrevolusjonen i Kina eller kommunistiske Polen, er det same systemet. Her i Vesten dømmar vi dei, fordi vi er så vande til demokrati, og vi trur at om vi har noko er det fordi vi fortener det, fordi vi vel det. Politiske endringar snur livet ditt fullstendig på hovudet, ikkje fordi du blir gal, men fordi du ikkje har nokon veg ut.

Marjanes familie i 80-tallets Iran. Fester som blir stormet av revolusjonsgarden, ulovlige kassetter med Iron Maiden, og krigen mot Irak skildres alt sammen gjennom øynene til en iransk tenåring. Med andre ord, *Persepolis* er en tegneserie utenom det vanlige. I tillegg er det er forbannet bra tegneserie. Det faktum at en tegneserie er fra Iran kan være spennende nok. Når den i tillegg er en oppvekstroman, tenåringsportrett og selvbiografi er det ikke annet å si enn at *Persepolis* anbefales på det sterkeste.

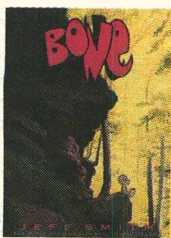
ta del, til ei ung jente som slit med å finne ut kva som skjer inni henne. Det er nok den andre delen av filmen som er mest interessant, der vi får oppleve korleis den unge jenta slit med eigen identitet i ei verd der folk ønskjer å sjå ting mest mogleg i svart-kvitt.

I filmatiseringa av *Persepolis* har regissørane slått saman alle dei fire delane av den opprinnelege teikneserien. Det er ganske mykje stoff som skal pressast inn på knapp tid og desverre blir det mykje hopping frå høgdepunkt til høgdepunkt mot slutten.

Filmten tek seg likevel tid til å vere morosam og Satrapi syner store mengder sjølvironi i det ho fortel. Summen er rett og slett ein veldig god og annleis film som er viktig utan å vere vanskeleg. Ein film som truleg veldig mange kan ha glede av og som nok rekk ut til mange fleire enn kva bøkene gjer.

EPISK MORRO

JEFF SMITH
Bone

TEKST
JØRN NORMANN
PEDERSEN

Mannen bak manuset og streken på *Bone* er amerikanske Jeff Smith, som lagde serien i perioden 1991 til 2004, noe som faktisk gjør det til den lengstlevende serien ført i pennen av én mann. Serien handler om de tre Bone-fetterne som er blitt jaget ut av Boneville grunnet Phoncible P. Bones katastrofale kampanje for å bli ordfører. Vi følger Phoncible, Fone og Smiley i det de flykter over ørkenen inn til en mystisk dal, hvor mesteparten av historien utspiller seg. De møter raskt

menneskene Thorn og bestemoren (Bone-ene er nemlig ikke mennesker, men noe slags hvite små skallede saker med store neser). Etterhvert involveres de gradvis i menneskenes kamp mot de onde rottemonstrene og deres mystiske ledere Lord of the Locusts og The Hooded One. Men nok om det, jeg kan ikke røpe for mye av den helt sinnsykt gode historien serien er bygget opp rundt. For det er virkelig episke greier med innslag av alt fra Carl Barks til J.R.R. Tolkien. I tillegg er *Bone* en utrolig morsom serie. For ikke å snakke om de helt utrolig kule tegningene! Man kan virkelig sitte å stirre på rutene i timesvis bare for å legge merke til små, men likevel utrolig gode og festlige, detaljer. Dette er en klassiker i ordets rette forstand – løp og kjøp!

GRENSESPRENGENDE

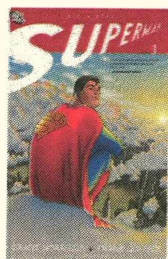
NEIL GAIMAN
Marvel 1602

TEKST
STIAN BRAGTVEDT

Marvel 1602 er skrevet av Neil Gaiman, kjent for blant annet *Sandman*-serien og en rekke fantasy-romaner. Som tittelen mer enn antyder handler det om superheltene fra Marvel-universet. De er imidlertid plassert i år 1602, i Victoriatidens England. Inkvisisjonen jakter på alle som er annerledes, dronningen lurar på om verden snart vil ende,

mens grev Otto von Doom er på jakt etter tempelridderens hemmelige våpen. I denne settingen skal altså Marvel heltene redde verden. For de som er ukjente med Neil Gaiman kan kanskje dette høres ut som en tradisjonell superhelt-serie. Ingenting kunne imidlertid vært lengre fra sannheten. Gaiman sprenger grensene for sjangeren, og presenterer oss for et gnistrende persongalleri. Om du har lest *Sandman* vet du hva jeg mener. Om du aldri har hørt om hverken Gaiman eller Marvel er det på høy tid å stifte bekjentskap med begge to.

SUPER SUPERMANN

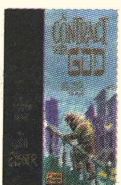
GRANT MORRISON &
FRANK QUIETLY
All Star Superman

TEKST
STIAN BRAGTVEDT

I utgangspunktet kunne man kanskje tro at en serie om Supermann ville være ganske forutsigbar og kjedelig. I Grant Morrisons versjon er dette ikke tilfelle. Serien starter frisk med at Supermann får vite at han skal dø, og herfra går det bare oppover. Supermanns forhold til Lois Lane blir satt på prøve. Slektningene hans kommer på besøk, og den nerdete jour-

nalisten Jimmy Olsen må redde livet hans. I tillegg intervjuer Clark Kent Lex Luthor i fengselet, i noe som blir et helt fantastisk portrett av Supermanns erkefiende. Jeg har aldri vært noen stor Supermann-fan, men denne boken er en potensiell klassiker. Enda bedre blir den ved andre gjennomlesning. Karakterene er komplekse og realistiske, og i motsetning til tradisjonelle Supermann-serier får vi se verden fra andre perspektiver enn bare det til mannen fra Krypton. Les *All Star Superman* og innse at tegneserier om flygende superhelter med kappe ikke lenger kun er for barn.

HELT OK KLASSIKER

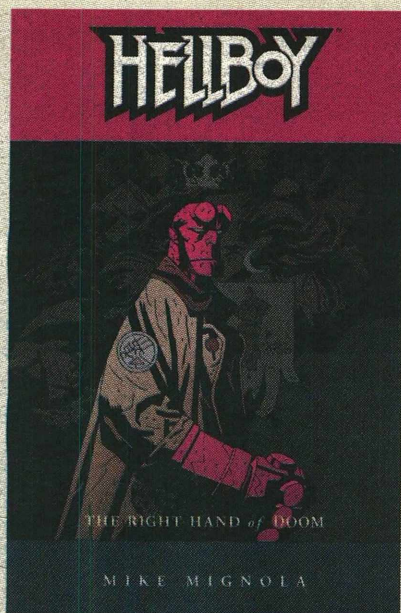
WILL EISNER
A Contract With God

TEKST
STIAN BRAGTVEDT

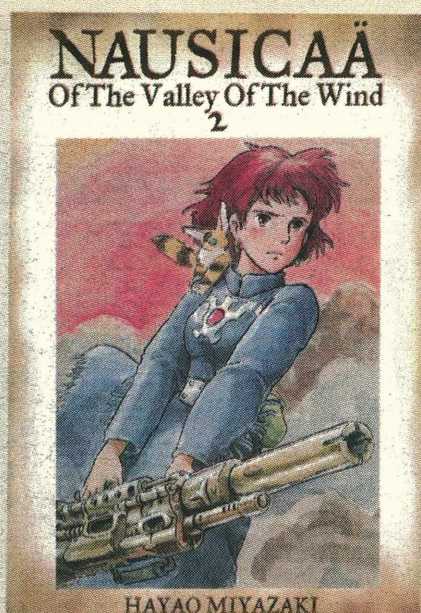
Will Eisner's *A Contract With God* kom opprinnelig ut i 1978, og var dermed en av de tidligste tegneserieromanene. En klassiker for alle med interesse for tegneserier, med andre ord. Boken består av fire fortellinger som alle finner sted i den fiktive gaten Dropsie Avenue i Bronx, New York. Eisner skildrer det jødiske samfunnet i gata, som binder de i utgangspunktet frittstående for-

tellingene sammen. Streken er lik den Eisner brukte i tegneserien *Spirit*, og preges av en ren strek og tegninger i sort-hvitt. Boka går ganske fort å komme gjennom, ettersom det stort sett er en rute per side. Historiene skildrer menneskeskjebnene på undersiden av det amerikanske samfunnet og kan beskrives som melankolsk sosialrealisme. Det er en fin bok, og Will Eisner er en legende innen tegneserieverdenen, men *A Contract With God* blir for meg ikke mer enn en helt grei tegneserie. Absolutt verdt å lese, men ingen potensiell favoritt.

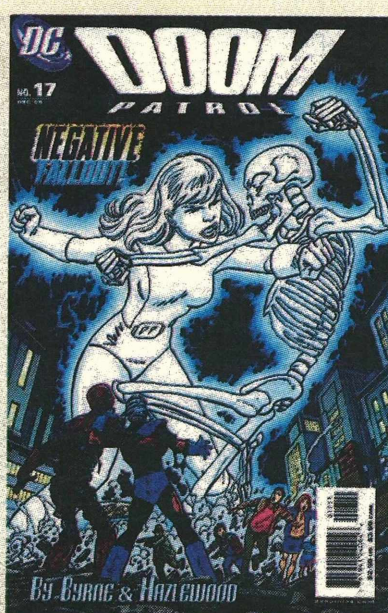
SØRLIE OG A/K ANBEFALER

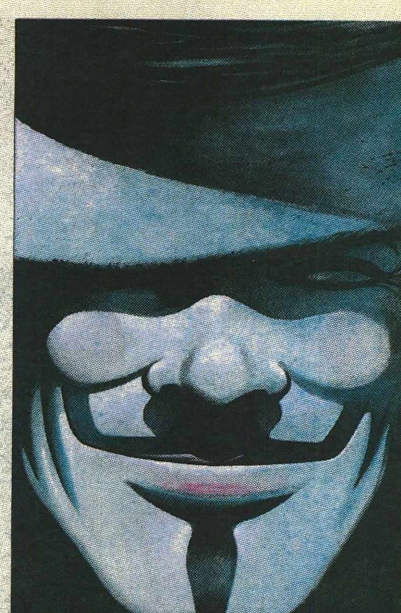
Mike Mignola - *Hellboy*

Hayo Miyazaki - *Nausicaä of the Valley of the Wind*

Grant Morrison - *Doom Patrol*

Alan More - *V for Vendetta*

RAGA PÅ RAPPEN

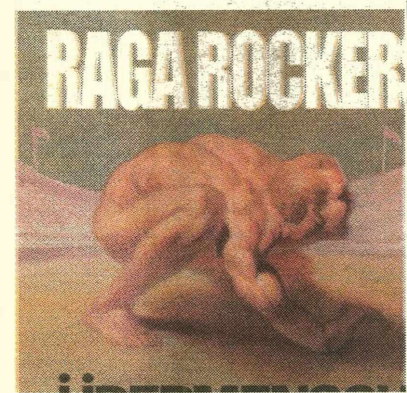
TEKST INGE STEINE
FOTO PRESSEFOTO

Fenomenet ser først dagslys i 1982, da Michael Krohn tar farvel med Kjøtt, eit anna legendarisk band. Med Raga Rockers legg Krohn frå seg trommestikkene frå Kjøtt og tar grep om mikrofonen. Låtskriving har han drive med i Kjøtt, men i Raga tar han kommandoen. Med på laget får han Bruno Hovden på gitar, Livio Aiello på bass og Jan Krisitansen som trommis. *The Return of Ragarockers* blir den første skiva og kjem ut året etter oppstarten. Sjølv om lyden frå Kjøtt sitt i, kan ein likevel merke eit markant skilje. Her blir det punka hardtslånde rock for alle penga. Neste album, *Maskiner i Nirvana*, er ein favoritt blant ihuga fans, med Tore Berg som eit kjærkomment gitartilskudd. Bruno Hovden, døyr i ei bilulukke rett etter at plata kjem ut i 1984.

Tredje i rekka blir *Varme Dager*. Den kjem ut i 1986, økonomien er ikkje den beste og plateselskapa vegrar seg. *Forbudte følelser* kjem ut i '88 og med det tar Nils Aune over gitaren.

REVITALISERT OG OVERBEVISENDE

RAGA ROCKERS
Übermensch

lot/EMI Virgin
TEKST JENS KIELLAND

Det tiende studioalbumet fra ett av Norges desidert viktigste band gjennom tidene var å finne i butikkyllene landet rundt fra 27. august i år. Hvis rock på norsk er noe for deg, er dette noe som ikke burde ha gått deg hus forbi. Ganske enkelt fordi dette er et album spekket med spilleglede, patos

Albumet opnar dørene for dei store massane. Året etter følger dei opp med *Blaff* og neste år *Rock 'n' Roll Party*. Bandet har mot slutten av åttitalet ei stordomstid med legendariske konsertar og rockeklassikarar som perler på ei snor. Sjølv om *Rock 'n' Roll Party* blir ein komersiell suksess, har bandet møtt veggen. Gnisten manglar og frontfigur Krohn kan til slutt overekke media sjokket: «Raga Rockers er ikke mer». Bandet kjører avslutningskonsertar i det ganske land. Tida går, konsertane fortset. Avsluttinga strekker seg etterkvart over år og sakte, men sikkert kjem lysta tilbake. *Perler for Svin* kjem i 1995 og blir godt mottatt. Platen går raskt ut av butikkyllene. I '97 kjem *Til Helvete med Raga Rockers*, uten at det ser ut til legge skår i gleder. *Raga Rockers* får ein ganske lunken mottaking i 2000. Etter sju lange år er den siste skiva er ute. Mottakinga er overveldande. Finn ut kvifor nedanfor.

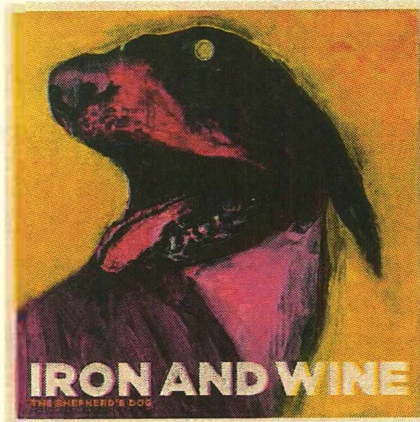
og rett fra levra-rock som det ikke går an å gjemme seg fra. Den første singelen fra plata, «Aldri Mer», har for lengst blitt en radioyndling i det ganske land, men det er langt fra det eneste denne skiva har å tilby. Den er nemlig stappet med potensielle Raga Rockers-klassikere. Jeg kan nevne den bitre og sinte «Falsk» som er sang nummer to på albumet, og den kommende singelen «Varulv». Materiellet på plata er gjennomsyret av selvillit og rockelidenskap og jeg forventer ikke mindre enn at fremføringen av dette burde riste en scene nok til å vises på en Richterskala et sted i nærheten. Dette er et album som like gjerne kan brukes til å få opp stemningen på et vospiel på en lørdagskveld, som for å drive ut demoner på vei til jobb på en mandagsmorgen. Michael Krohn og hans mannskap skal etter planen spille på Driv torsdag den 4. oktober så da er det bare å glede seg.

KLAR FOR DRIV: Raga Rockers brakar laus på Driv 4. oktober.

LA DEG GJETES!

IRON AND WINE
The Sheperd's Dog

Sub Pop/TUBA Records

TEKST FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Iron and Wines *Woman King* (2005) skilte seg ut fra sine forgjengere med en delikat integrasjon av musikalsk komplekse, tette opus og lyriske intime betoelser. *The Sheperd's Dog* viderefører dette uttrykket og gjør den til Iron and Wine's mest ambisiøse og fullendte utgivelse til nå. Med Sam Beams bidrag på soundtracket til *The Garden State* lærte mange av oss å stifte bekjentskap med et ømt, subtilt uttrykk fra en mesterlig tonesmed. Dette tilkjennega seg i blant annet låtene "Lion's Mane" og "Jesus the Mexican Boy" – overbevisende både me-

lodisk, harmonisk og lyrisk. Til tross for at Beam selv hevder å ha hentet inspirasjon fra Tom Waits' *Swordfishtrombones* (et album som omstrukturerte Beams måte å tenke musikk på og som manet frem et nytt musikalsk språk hos nevnte artist) i forbindelse med denne nye utgivelsen, er det lite som umiddelbart vitner om dette. Men det hindrer ikke skiva fra å frembringe en aldri så liten katarsis hos både lytter og komponist. Arrangementene er kaleidoskopiske og raust utstyrt med spennende fargeklanger og overraskelser. "White Tooth Man" hamrer med en desperat galaktisk intensitet, mens "Boy With a Coin" er trukket med en mørk, leken undertone til en berusende melodi. Skiva puster. Dens besnærende rytmer damper og bølger fra den psykedeliske Bhangra-forlengelsen vi får med "Pagan Angel and Borrowed Car" til albumets siste dans - valsens "Flightless Bird, American Mouth". Og enda har vi kun kommet til grunntonen! Undertegnedes personlige favoritter er den sjarmerende og sårbare låta "Resurrection Fern", som er på grensen til smertelig vakker og forløsende. Men alt i alt er *The Sheperd's Dog* satt sammen med en sensualitet som tilfører livet et noe mer drømmende perspektiv hos den lengtende tilhører.

SLUTT PÅ ELENDIGHETEN

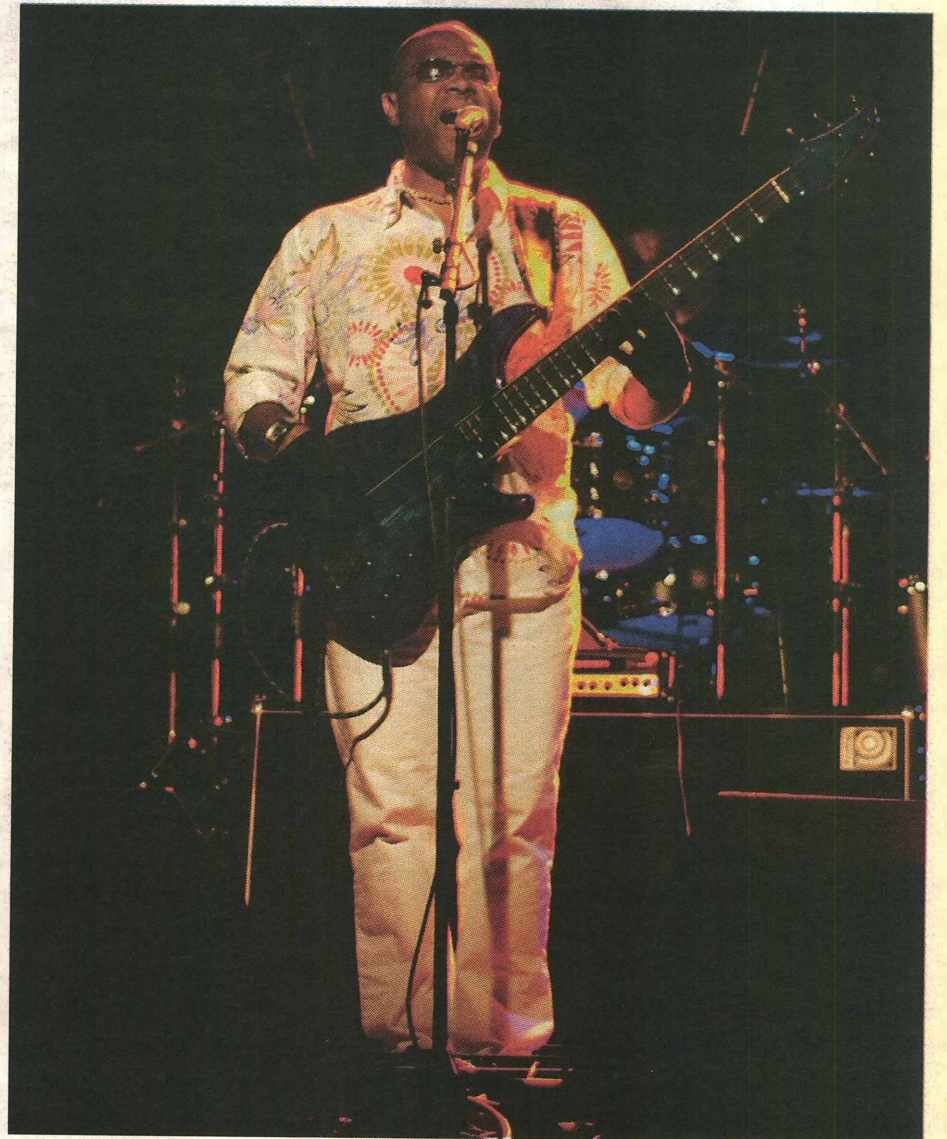
TEKST FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO MARIUS HANSEN

Torsdag 13. september oste det av afrikansk musikalsk sødme i et fullsatt Verksted på Kulturhuset. Den kamerunske bassisten Etienne Mbappe, blant annet kjent fra gruppa The Zawinul Syndicate, hadde reist langt for å tilføre Tromsø et snev av eksotisk fargeklang. Hans band, *Su la take* (som betyr slutt på elendighe-ten) hadde en så sexy stil og tone at hele lokalet bølget i frodige dønninger. Ikledt sine sorte hansker og solbriller briljerte Mbappe hensynsløst over basshalsen og serverte oss en kamerunsk kulturreise gjennom en pentatonisk musikk så spenstig, fargerik og personlig at man rett og slett fikk en trang til å gi kanskje verdens raskeste bassist (?) en god klem.

At Mbappe er en musiker i verdensklasse er gammelt nytt. Kveldens store overraskelse skulle imidlertid bli de unge musikerne han hadde plukket med seg. Alle er de fra Frankrike, og alle har de herved forevige seg i mitt hjerte, hode og sinn. To minutter ut i første låt glir en gitarsolo, undertegnet Cedric Baud, ut i rommet. Tonene er så elegant lagt og velvalgte at han møtes med full anerkjennelse fra et enstemmig publikum. Det er både dristig og

sjeldent å legge seg så åpent og hardt ut allerede ved konsertens begynnelse, men Baud ga og ga gjennom hele konserten, og vi - vi omfavnet hvert eneste motiv, hver eneste tone. Unge Cate Petit, like vakker som sitt navn, kastet sin sensuelle stemme over Mbappes komposisjoner med slik fylde og skjønnhet at selv resten av bandet til tider rødmet blygt, og da hun i tillegg tilførte musikken en snerten og ikke så rent lite kuriøs dans, måtte nok samtlige menn rette nokså grundig på slipset.

Konserten i sin helhet utviklet seg til å bli en eneste stor musikalsk orgie for frankofile afrikaelskere, og undertegnede ble til tider så euforisk stemt at sitteplassen ble en byrde så tung å bære at jeg måtte opp i stående, dansende, hoppende stilling. Det er vanskelig å skjønne hva de fremsatte stolene skulle være godt for når musikken fra scenen nærmest fikk beina til å krølle seg ut av skosålen. Vi forbinder ofte Afrika med sult og elendighet. Kulturambassadøren Mbappe viser med sin musikk et Afrika i fred og omringet av lykke. Det er klisjéen "musikk med mening" i praksis. *Su la take* ga oss en frekk, sexy og meningsfylt konsert som vil gjøre de fremmøtte godt når høstmørket røyner på. Spesielt vil jeg trekke frem scenens andre gitarist, Jim Grandcamp, som hele tiden pøste ut

finslippte, smakfulle lyriske drypp fra sitt gitarbaserte indre. Med følsomme fingre serverte han og resten av det virtuose ensemblet hyppige landskapskift hvor klangteppet besto av farge

og glede heklet sammen av intelligent spill fra fremragende håndverkere. *Su la take* fortjener en lang fremtid. Viva la France et Kamerun og farvel til elendigheten!

VITAMININNSPRØYTNING

TEKST JENS KIELLAND
FOTO TORA ALEXANDERSEN

De av dere som var smarte nok til å ta turen helt opp til vørter-scenen på Driv lørdag 15. september fikk med seg noe storartet. Det jeg selvfølgelig snakker om er Oslobandet Brut Boogaloo som rocket malingen av veggene med sin konsert. Bandet som til tross for gode anmeldelser og utstrakt turnering, fortsatt er å betegne som en usedvanlig godt bevart hemmelighet. Sist de var i byen, under sommerens Buktafestival, høstet bandet ikke overraskende terningkastene fem i Nordlys og seks i bladet Tromsø.

Dette var syvende gang bandet spilte i Tromsø og denne gangen fikk de oppvarming servert fra det lokale bandet Booze Bazookaz.

Det forbauser meg veldig at disse karene ikke er bedre kjent. Showet og musikken bandet leverer er nemlig i toppsjiktet når det gjelder rock rundt disse breddegrader, eller hvor det måtte være i verden for den saks skyld. Musikken deres kan best beskrives som god gammeldags hardrock med barndomsbeina trygt planta i 70 tallet, men med tydelig oppvekst i den skandinaviske rocketradisjonen. Framføringen av låtmaterialet deres var intet annet enn en ren maktdemonstrasjon og når låter som «Hour of Darkness» og «Strike One» fra fjorårets plate *When the Dog Takes Over* framføres live gir det både gåsehud og intens respekt for det frontfigur Henning Solvang og hans kolleger driver med. Bandet har lovet å gi ut ei ny skive en gang utover høsten og hjelpe meg hvor utrolig mye jeg gleder meg.

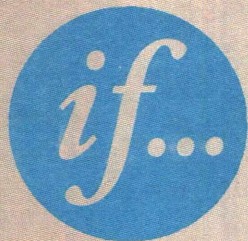

Risikoen for at sykkelen
din drar ut på tur uten
deg er 3 %

Forsikringspakken If Start:

For deg mellom 18 og 30 år. I tillegg til sykkelen din dekker forsikringen innbo og løsøre, ulykker, utgifter til rettshjelp m.m.
If Start inneholder også reiseforsikring fra Europeiske.
Kun 160 kr per mnd.

Send SMS med kodeord **START** til **02400**.
Du kan også ringe oss på **02400** eller gå inn på **www.if.no**

Rolig, vi hjelper deg.

Pål Lauvrak

Pål Lauvrak, risikospesialist

www.if.no Tlf: 02400

KILDE: WWW.IF.NO

nr 6834560

METALLQUIZ

1. Du vil gjere inntrykk på dei ny ekstrem-metallvenene dine og rusle forbi på ekstem-metallsk måte. Korleis går du?

2. Du er på karaokekveld med venninene og gjer full hals. Venninene er ikkje heilt overbevist, men fleire av dei mørkt kledde karane i lokalet skryt av deg og masar eit eller anna om grinding og growling. Kva bør du gjere med synginga di?

3. Kven er mest dødeleg? Slayer, Anthrax eller Megadeth?

4. Etter ein lang med gamle opptak av Bjørn Dehli, er nasjonalkjensla på topp. Du føler for å syngje ut i black-metal slik berre nordmenn kan. På kva toneleie må du leggje stemma di?

5. Du finn til din store overaskelse metallklede i vekkgyøymt i din fars klesskap. Dei er prega av store britiske flagg og eit knippe urovekkande navn. Kva sjanger er faren din hekta på?

METALLENS UNDERSJANGRE: ET CRASH COURSE

Heavy Metal: Utviklet seg sent på 60-, tidlig 70-tall, men ble for alvor etablert i på slutten av 70- tallet og begynnelsen av 80- tallet med band som Black Sabbath, Judas Priest og Iron Maiden. De to sistnevnte regnes som anførere av bølgen "New wave of British Heavy Metal". Heavy Metal kan sies å være "pappaen" til senere undersjangre som utvikla seg i løpet av 80-tallet.

Ekstrem Metal: samlebegrep for metal som går nettopp ekstremt fort og aggressivt. Både black, death og thrash metal settes inn under dette begrepet.

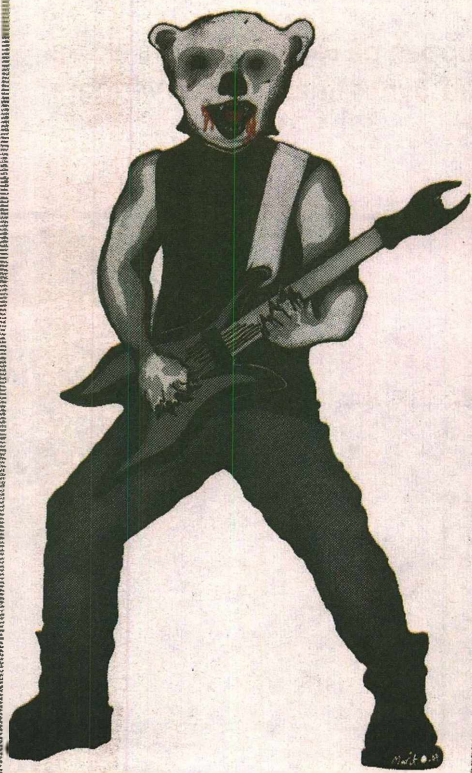
Thrash Metal: et stort 80-tallsfenomen, med impulser fra punk og heavy metal. De viktigste bandene er Metallica, Slayer, Anthrax og Megadeth.

Death Metal: startet som et amerikansk fenomen, med en veldig karakteristisk vokalstil ofte kalt grinding eller growling. Musikken er rask og bru-

tal, med stor grad av tekniske finesser. I denne sjangeren finner vi band som Death, Morbid Angel og Nile.

Black Metal: er kanskje den viktigste norske sjangeren, og har i alle fall gjort de skandinaviske land kjent utenfor Skandinavia. Sjangeren stammer fra thrash og heavy metal, og har fått navnet sitt etter Venom-låta som heter nettopp "Black Metal". Svært ekstrem musikk med en karakteristisk high-pitched vokalstil, og med budskap som spenner fra det sataniske til det samfunnskritiske. Noen av de mest kjente black metal-banda er Mayhem, Dimmu Borgir og Satyricon.

Andre undersjangre er doom, avantgarde, glam og goth-metal, post, progressive, speed, symfonisk og viking-metal. Er du forvirra nå? Velkommen i klubben!

DA OG NÅ, EN STUDIE AV NORDMENN

- De er veldig stille. Det er som de ikke har noen følelser. De er rolige. Det syns som om de ikke legger merke til det som foregår rundt dem. På den annen side har de mye livsglede.

Maskinist Roman, 2004.

- De står der og den dypeste tauset hersker blant dem. En sjelden gang sier en av dem et ord, liksom for seg selv - de andre løfter ikke på hodet en gang. Trengst det et svar, er det en eller annen kven som mumler frem et ord, også helt for seg selv, etter lang ettertanke. Og det er det hele. Dette kaller de for samtale.

Nemirovitsj Dantsjenko, 1877

Utsagnene er hentet fra Perspektivet Museums nye utstilling, Flytende Russisk.

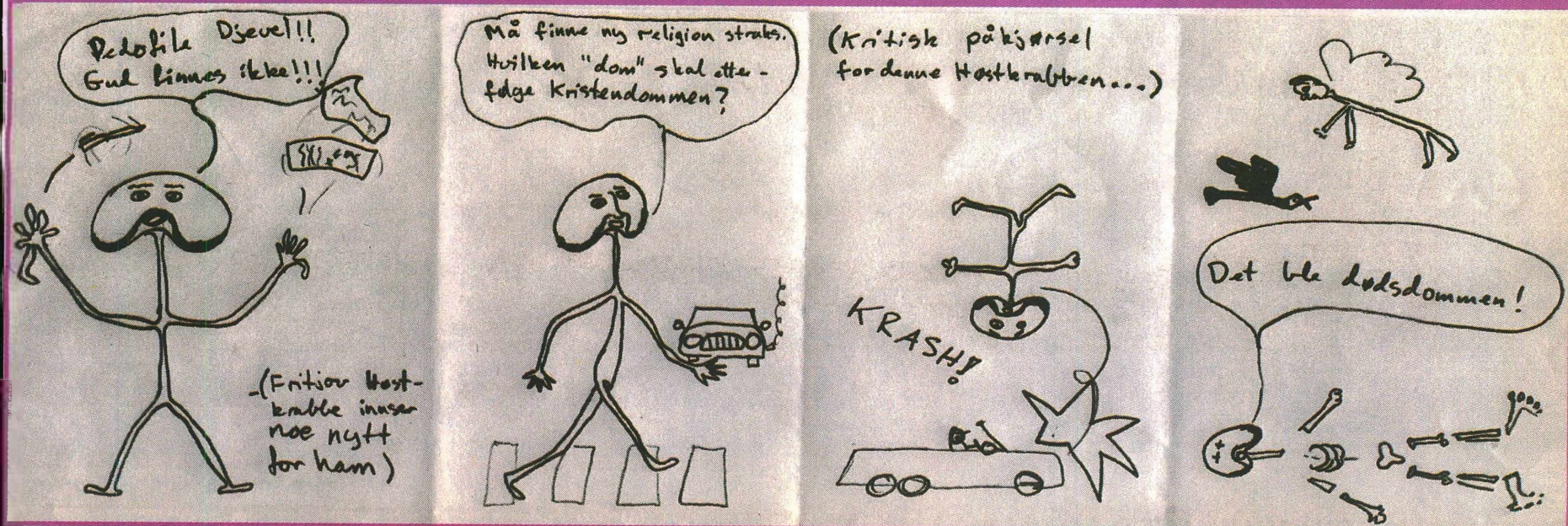
HUMOR-KONKURRANSE

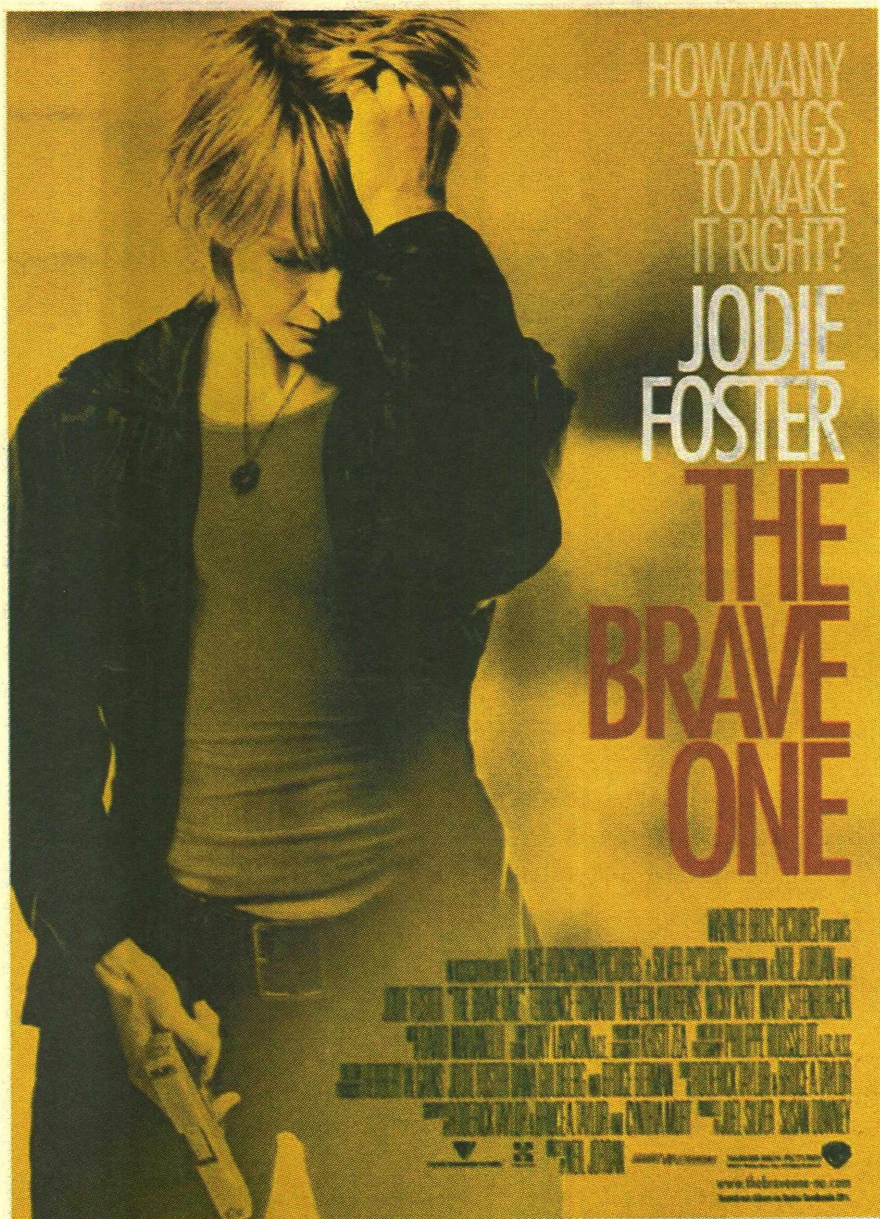
Er du ein morroklump?
Send inn eit bilete som får oss til å le.
Vinn bokpremie frå Akademisk Kvarter,
send bilete til inge@utropia.no.

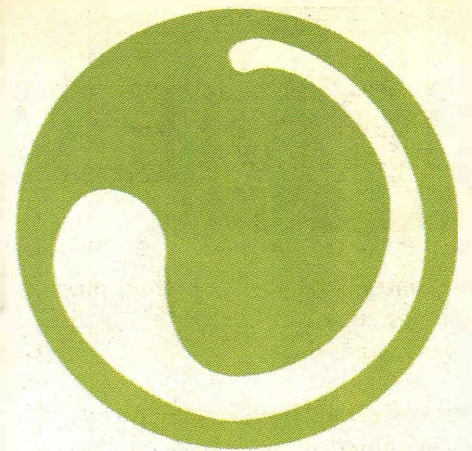
FAMILIEN HØSTKRABBE

av Harald B. Zeigler

NORGESPREMIERE 28. SEPTEMBER

JIMMIS

Studentplass nr. 1 i Tromsø

Salater: 95,-

Baguetter & Bagels: 55,-

Vi har ferskpresset juice, smoothies, øl og vin samt et stort utvalg forskjellige kaffesorter, latte, mocca, varm sjokolade mm.

20% Jimmis gir 20% avslag ved fremvisning av studentkort

Bli medlem av Jimmis-gruppen på Facebook og få ekstra fordeler og superbra tilbud. Bynes fineste uteservering!

www.jimmis.no

SKAL DU TA EN MASTER I NATURVITENSKAP - OG HAR ET HJERTE FOR BÆREKRAFT?

Er svaret JA, er Naturviterne din fagforening i studietiden, i jobbsøkeprosessen og når du er i arbeid.

For kun kr 185,- pr år får du:

- Gratis forsikring: Velg mellom PC- eller ulykkesforsikring.
- Tilgang til gunstige avtaler med DnB NOR og Postbanken.
- Gratis hjelp med jobbsøking, karriereveiledning og arbeidskontrakter.
- Gratis kurs, nettverk og konferanser.
- Gratis juridisk rådgiving.
- Gratis medlemsblad.
- **Bli medlem nå – få medlemskap ut hele neste år!**

Meld deg inn på www.naturviterne.no

Velg mellom
PC- eller
ulykkes-
forsikring

Naturviterne

BURMESISKE STUDENTER FORTSATT FENGSLET

Fredag 21. september var det en måned siden Min Ko Naing og tolv andre studenter ble fengslet etter å ha deltatt på fredelige demonstrasjoner mot militærregimets prisøkninger. Siden den tid har minst 206 andre aktivister også blitt fengslet.

Studentene i Burma har gjennom historien hatt en ledende rolle i den burmesiske demokratibevægelsen, og det siste året har man sett et fornyet engasjement i demokratibevægelsen inne i Burma. Tross overmakten besitter studentbevegelsen en motstandskraft som militærdiktaturet aldri har klart å kvele.

Studentenes fredspris-vinner arrestert

Arresterte Min Ko Naing var leder for All Burma Federation of Student Unions (ABFSU), en paraply-organisasjon for alle studentunioner i Burma. Organisasjonen er nå forbudt, og opereres fra eksil. I et brev til SAIH sier Myint Zaw, medlem av ABFSU-FAC (The Foreign Affairs Committee of the ABFSU), at han er bekymret for sine fengslede medstudenter. Ingen vet hvordan de har det, og hvor de befinner seg. I 2001 fikk Min Ko Naing Studentenes Fredspris. Han var imidlertid frarøvet muligheten til

selv å motta prisen, fordi han satt fengslet på tolvte året. Han ble først løslatt i 2004 etter 16 år med tortur og isolasjon, og nå har han altså blitt arrestert igjen.

Norge må reagere!

Det er dessverre lite som tyder på at det vil skje politiske endringer i nærmeste framtid uten påvirkning fra land i regionen. At den norske regjeringen opptrer klart og tydelig i denne saken er derfor viktig. Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond (SAIH), Studentenes Landsforbund (StL), Norsk Studentunion (NSU) og The Inter-

national Student Festival in Trondheim (ISFiT) er svært bekymret for situasjonen til burmesiske studenter. Vi oppfordrer derfor norske myndigheter til offentlig og internasjonalt å kunngjøre at de anerkjenner burmesiske studenters viktige kamp for demokrati i Burma, og at de fordømmer arrestasjonene av fredelige demonstranter og krever deres løslatelse.

Jonas Holmqvist
SAIH

SVAR TIL ANDREAS ØVRINGMO

I siste utgave av Utopia kritiserer Andreas Øvringmo, student ved Høgskolen i Tromsø, avisa for å være et sladderblad som blant annet fornægter studenter ved Høgskolen og studenthuset Driv sin rettmessige plass i "den såkalte studentavisen".

Øvringmo tegner i sitt innlegg et bilde av Utopia som vi ikke kjenner oss igjen i. Han går til og med så langt i sitt innlegg at han stiller spørsmålsteget ved om studentene i Tromsø i det hele tatt trenger Utopia.

I likhet med Øvringmo ønsker Utopia en bredere dekning av Høgskolen. Utopia tar gjerne imot kritikk på de områdene vi kan forbedre oss på, men Øvringmos innlegg mangler en konstruktiv løsning på det aktuelle problemet. Utopia er i veldig stor grad basert på frivillig innsats og er preget av en jevnlig rekruttering av journalister, fotografer, illustratører og redaktører. Alle disse befinner seg blant studentmassen, og en naturlig konsekvens er at sakene som får plass i avisen er basert på hva de frivillige er opptatt av. Tross jevnlig forsøk på rekruttering av Høgskolestudenter til redaksjonen,

har responsen vært marginal. Det er imidlertid gledelig at Utopia per i dag har to ansatte fra Høgskolen. Selv om problemet dermed ikke er løst, er det en god start.

Et moment Øvringmo anklager Utopia for, er at vi ikke dekker arrangementer på studenthuset Driv. Dette er feil. Driv har vært representert i hver eneste utgave det siste halvåret, både ved konsertanmeldelser, programslipp og reportasjer rundt bedriftens generelle virke og organisering.

Øvringmo beskylder Utopia i tillegg for å ikke dekke studentrelaterte saker og for å bære preg av å være et sladderblad. Han eksemplifiserer ved å vise til et portrett av Dag Solstad, Utopias dekning av Palestina-Israelkonflikten, Døgnvillfestivalen og en anmeldelse av siste plata til Christina Aguilera, en anmeldelse som forøvrig ikke har stått i avisa. De overnevnte eksemplene Øvringmo benytter seg av, viser etter vår mening, en snever forståelse av hva som kan defineres som studentrelaterte saker. Når Dag Solstad, en av Norges fremste forfattere, befinner seg i Tromsø, ville det være

uheldig om ikke en studentavis benyttet seg av muligheten for et intervju. Midtøstenkonflikten er en av de konfliktene som har preget vår samtid mest. En studentavis bør også informere studenter om hva som skjer utenfor studenthyblenes fire vegger, spesielt ved et fredsuniversitet i Mandelabyen Tromsø.

Øvringmo kommer i sitt innlegg med trusler om å kutte støtten fra Studenttinget til Utopia. Øvringmo, uten å nevne at han satt som nestleder for Studenttinget i fjor, mener "Utopia [ikke] skal føle seg trygge på å få en eneste krone fra Høgskolestudentene neste år". I tillegg til at tonen i denne trusselen er uhyggelig og usaklig, har han etter vår

mening misforstått hva fri presse skal være. Utopia er ikke et reklameblad for ulike studentorganisasjoner, men en uavhengig avis av og for studenter.

Utopia dekker gjerne flere saker fra Høgskolen, men vi lar oss ikke utpresse av Øvringmos trussel om inndragning av støtte. Vi oppfordrer heller til en mer konstruktiv tone. Et steg i riktig retning fra Øvringmos side ville være å oppfordre Høgskolestudenter til å både lese og engasjere seg i Utopia, i stedet for legge den ned.

Kristin Heimsnes Torgersen,
Benedikte Aas og Joep Aarts
Frivillige i Utopia

OPERA/OPERETTE/MUSIKALER

VIL DU VÆRE MED OSS I OPERA KORET?

Kanskje du er en "Pavarotti" i dusjen? Eller en "Solveig Kringlebotn"? Eller kanskje du har en liten skuespiller "i magen". Blir du med i koret, kan du opptre i lag med oss på scenen og vi er vanlige amatører som liker å synge.

Neste store forestilling skjer 26.januar 2008 på Kulturhuset (Nordlysfestivalen).

Da kommer Den Norske Opera med fullt orkester og solister, og vi skal "kore"!

Vi trenger flere sangere, spesielt mannsstemmer!

Vil du prøve deg? Vil du vite mer?

Kontakt Roald Karlsen, OperaNord, på e-post roalkar@online.no eller på mobil 413 11 150.

LIKESTILLING OG AKADEMIA

SSL mener forslaget fra studentstyreleder Øyvind Mikalsen til studentstyret om at man er prinsipielt mot kjønnskvotering er et defensivt og lite klokt utspill. Det vitner om en manglende forståelse omkring kampen for likestilling i akademia og er også i strid med holdningene til både NSUs sentralledd samt prorektor ved UiTø. Kjønnbalansen blant vitenskapelig ansatte innen akademia per i dag er så skjev at det er naivt å tro at dette opplagte problemet vil løse seg selv.

En radikal løsning er i denne sammenheng det eneste alternativ til et så til de grader konservativt mønster likestillingskampen i akademia har grodd seg inn i. SSL kommer ikke til å gå inn for Mikalsens forslag, og oppfordrer de øvrige representantene i studentstyret til å stemme sammen med oss.

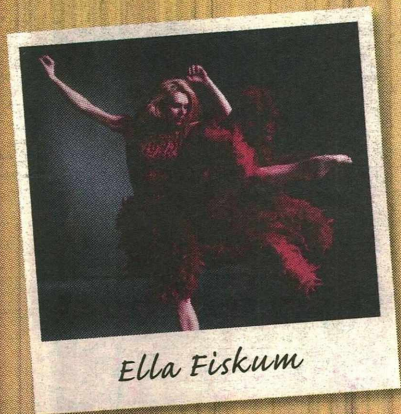
Frithjof Eide Fjeldstad
Sosialistisk Studentlag

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG 26. SEPTEMBER

Ordkalotten

Tromsø, tidleg til seint. Sjå side 18.

Ella Fiskum

Ella Fiskum: «Untitled Star»

Denne dama dansar t-skjorta av deg.

Kulturhuset, storsalen, 19.30

Slippfest Utopia

Slippfest for ny avis!

Driv, 3. eller 4. etg., 20.00

Hot Club de Norvége

Erfarne string-svingarar i fri dressur.

Skarven, 21.00

Sideways

... vises på Verdensteateret, 21.00

Fingerprince

Kva er ein fingerprins? Dette er iallefall eit nytt band.

Kaos, 22.00

TORS DAG 27. SEPTEMBER

Bayeux-teppet

Tromsø museum, 12.30, året ut

Internasjonalt seminar: Hjerneflukt

Kulturhuset, Lillescene, 20.00

Adjågas

Kulturhuset, Verkstedet, 21.00

FREDAG 28. SEPTEMBER

Forskningsdagane-quizz m/ Helge og

Stig

Driv, 20.00

Arctic Trombone and Lowbrass Festival

Jucca Myllis, Ben van Dijk og Rex Martin med Tromsø Symfoniorkester.

Verdensteateret, 19.30

Steve Davis (trombone) med band.

Verdensteateret, 22.00

Grazjdanskaja Oborona

Legendarisk russisk punk.

Support. The Pony Incident.

Kulturhuset, Lillescenen, 21.00

Los Plantronics + Nikkeby Lufthavn

Norges eneste mexplotation-band.

Blå Rock, 22.00

9100 DNGRZONE

Hiphop-klubb.

Kaos, 23.00

LØRDAG 29. SEPTEMBER

Filmklubb. Solaris

Verdensteateret, 15.00

Filmklubb. Offeret

Verdensteateret, 19.00

Arctic Metal

Allfader, Vulture Industries, Scraphead og The Madness Within spiller.

Kulturhuset, Verkstedet, 21.00

Bill Wyman's Rhythm Kings

Stones-bassisten Bill Wymans sideprosjekt.

Rica Hall, 21.00

Back to the Old Skool

Hiphop-klubb med fokus på 80-tallet

Verdensteateret, 23.00

SØNDAG 30. SEPTEMBER

Return

... vises på Verdensteateret, 19.00

The Banishment

Førpremiere på russisk film med Marie Bonnevie og russiske stjerner.

Verdensteateret, 21.00

MANDAG 1. OKTOBER

Redaksjonsmøte Utopia

Gratis vafler og kaffe og masse ferske saker å ta fatt i.

Desken v/ Cafe Bodega, 16.15

ONSDAG 3. OKTOBER

Filmklubb. Den franske gullalderen

Verdensteateret, 18.00

Filmklubb. Dagen gryr

Verdensteateret, 19.00

Hamlet

Verdens mest kjente teaterstykke.

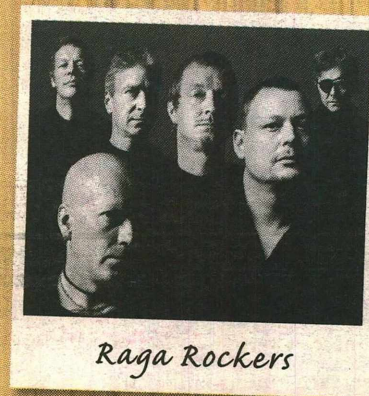
Kulturhuset, Storscenen, 19.30

TORS DAG 4. OKTOBER

Internasjonalt seminar.

Religion – opium eller frigjører?

Kulturhuset, Lillescenen, 20.00

Raga Rockers

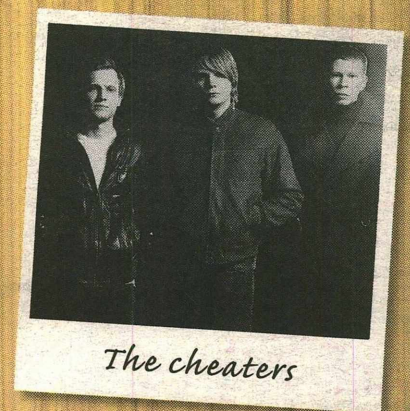
Raga Rockers

Driv, 21.00

FREDAG 5. OKTOBER

Folkemusikkpøbb. Hekla Stålstrenga Nordnorsk folkemusikk.

Kulturhuset, Lillescenen, 21.00

The cheaters

The Cheaters + The Love Cramps (support)

Garasjerockerne fra Oslo gjester byen. Spiller for kidsa på Tvibit dagen før.

Blå Rock, 22.00

Team Zappa

Zappa-tribute på gang.

Kulturhuset, Verkstedet, 22.00

Selecta Dominic Reuben & Singer Al-phawon

Med Strand-a-felt-a-sound som support, blir dette reggae og dancehall for alle penga.

Kaos, 23.00

LØRDAG 6. OKTOBER

Family Reggae Disco

Reggae for hele familien.

Kulturhuset, Verkstedet, 12.00

Filmklubb. Tåkekaien

Verdensteateret, 15.00

MANDAG 8. OKTOBER

Perleporten

Klassisk musikk.

Kulturhuset, Lillescenen, 19.00